

L'impacte del canvi climàtic en el tràfic sexual de dones

Autoría: Berta Rebordosa Garriga

Tutoría: Esther Oliver Perez

Ensenyament: Grau de Sociologia

Curs acadèmic: 2024-2025

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

RESUM

Aquest treball analitza la interacció entre el canvi climàtic i el tràfic sexual de dones, ressaltant com aquest fenomen ambiental incrementa un gran nombre de factors relacionats amb la vulnerabilitat com la pobresa, la desigualtat de gènere, la migració i la corrupció. A través d'una revisió sistemàtica de la literatura acadèmica i informes institucionals, s'assenyalen patrons clau que connecten els impactes climàtics amb l'explotació sexual. Els resultats mostren que el canvi climàtic intensifica les condicions que afavoreixen el tràfic, creant un entorn propici per a l'explotació en contextos de crisi. Aquesta recerca subratlla la necessitat de polítiques públiques integrals i enfocaments interdisciplinaris que abordin tant els impactes climàtics com les seves repercussions socials.

PARAULES CLAU: Canvi climàtic, tràfic sexual, desigualtat de gènere, migració forçada, polítiques públiques, explotació sexual, corrupció, desastres climàtics.

ABSTRACT

This work explores the relationship between climate change and the sex trafficking of women, highlighting how this environmental phenomenon acts as a catalyst for vulnerability factors such as poverty, gender inequality, migration and corruption. Through a systematic review of academic literature and institutional reports, key patterns connecting climate impacts to sexual exploitation are identified. The results show that climate change intensifies the conditions that favor trafficking, creating an environment conducive to exploitation in crisis contexts. This research underlines the need for comprehensive public policies and interdisciplinary approaches that address both climate impacts and their social repercussions.

KEYWORDS: Climate change, sex trafficking, gender inequality, forced migration, public policies, sexual exploitation, corruption, climate disasters.

INDEX

I.	INTRODUCCIÓ	6
1.	Justificació	6
2.	Hipòtesi del treball	6
II.	MARC TEÒRIC	7
1.	Conceptualització	7
1.1.	Tràfic de persones	7
1.2.	Tràfic de dones	7
1.3.	Tràfic sexual de dones	8
1.4.	Canvi climàtic	9
2.	Articles acadèmics i informes previs	9
3.	Polítiques públiques	10
4.	Moviments socials	12
III.	METODOLOGIA	14
1.	Objectiu	14
2.	Bases de dades i eines de recerca	14
3.	Selecció dels factors de risc	14
4.	Estratègia de cerca	15
5.	Tipologia de fonts	15
6.	Criteris d'inclusió i exclusió	15
6.1.	Criteris d'inclusió	15
6.2.	Criteris d'exclusió	16
7.	Fases de la selecció dels articles	16
7.1.	Fase 1: Articles mostrats a la recerca inicial	16
7.2.	Fase 2: Articles no seleccionats per temps	17
7.3.	Fase 3: Articles seleccionats pel títol i l'abstract	17
7.4.	Fase 4: Aplicació dels criteris d'inclusió i exclusió	17
7.5.	Fase 5: Estudis utilitzats per a l'anàlisi	17
8.	Resultat de la recerca sistemàtica d'informació	18
IV.	RESULTATS	24
1.	Desigualtat de gènere	24
1.1.	L'efecte del canvi climàtic sobre la desigualtat de gènere	24
1.2.	L'efecte de la desigualtat de gènere sobre el tràfic	

	<i>sexual de dones</i>	24
1.3.	<i>Conclusions</i>	25
2.	Pobresa	26
2.1.	<i>L'efecte del canvi climàtic sobre la pobresa</i>	26
2.2.	<i>L'efecte de la pobresa sobre el tràfic sexual de dones</i>	27
2.3.	<i>Conclusions</i>	27
3.	Migració	29
3.1.	<i>L'efecte del canvi climàtic sobre la migració</i>	29
3.2.	<i>L'efecte de la migració sobre el tràfic sexual de dones</i>	29
3.3.	<i>Conclusions</i>	30
4.	Inestabilitat política	31
4.1.	<i>L'efecte del canvi climàtic sobre la inestabilitat política</i>	31
4.2.	<i>L'efecte de la inestabilitat política sobre el tràfic sexual</i>	
4.3.	<i>de dones</i>	32
4.4.	<i>Conclusions</i>	32
5.	Corrupció	33
5.1.	<i>L'efecte del canvi climàtic sobre la corrupció</i>	33
5.2.	<i>L'efecte de la corrupció sobre el tràfic sexual de dones</i>	34
5.3.	<i>Conclusions</i>	34
6.	Desastres meteorològics d'inici sobtat	36
6.1.	<i>L'efecte del canvi climàtic sobre els desastres meteorològics d'inici sobtat</i>	36
6.2.	<i>L'efecte dels desastres meteorològics d'inici sobtat sobre el tràfic sexual de dones</i>	36
6.3.	<i>Conclusions</i>	36
7.	Desastres meteorològics d'inici lenta	38
7.1.	<i>L'efecte del canvi climàtic sobre els desastres meteorològics d'inici lent</i>	38
7.2.	<i>L'efecte dels desastres meteorològics d'inici lent sobre el tràfic sexual de dones</i>	39
7.3.	<i>Conclusions</i>	39
V.	CONCLUSIONS	41
1.	Límits del treball	41
2.	Conclusions	42
3.	Implicacions	43
VI.	BIBLIOGRAFIA	45

I. INTRODUCCIÓ

1. Justificació

El motiu pel qual he escollit investigar la interacció entre el tràfic sexual i el canvi climàtic pel meu treball de final de grau està enormement relacionat tant amb el meu interès acadèmic com al meu interès personal. Per una banda, vaig tenir l'oportunitat de fer un voluntariat en un programa de suport a dones que han estat víctimes de tràfic sexual, oferint classes de castellà. Aquesta experiència em va afectar moltíssim, ja que em va donar el privilegi de sentir de primera mà les seves vivències i comprendre els obstacles immensos que aquestes dones han hagut d'afrontar. Això em va impulsar a investigar en aquesta problemàtica i a mirar maneres de participar en la seva resolució. D'altra banda, des del punt de vista acadèmic, l'investigació prèvia que realitzat reflecteix una gran necessitat de augmentar la comprensió respecte la relació entre el canvi climàtic i el tràfic sexual. Aquesta interacció és encara relativament desconeguda, tot i que la els estudis previs que s'han realitzat sobre el tema suggereixen que el canvi climàtic intensifica les desigualtats i les vulnerabilitats socials, incrementant així el risc d'explotació sexual. El meu objectiu amb aquest treball és investigar com els efectes del canvi climàtic poden afectar en l'augment d'aquest tipus de tràfic, fent un especial èmfasi en les poblacions més afectades per aquesta dinàmica.

2. Hipòtesi del treball

Aquest treball parteix d'una hipòtesi central que guia tota la investigació: "El canvi climàtic intensificarà els factors de vulnerabilitat que impulsen el tràfic sexual de dones". Aquesta hipòtesi exposa que els efectes del canvi climàtic, com els desastres meteorològics, la pèrdua de recursos i la migració forçada, augmenten la vulnerabilitat en moltes regions del món, facilitant així el tràfic de persones. Particularment, les dones són un grup especialment afectat, degut a que moltes vegades ja estan sotmeses a desigualtats estructurals que es veuen agreujades per la crisi climàtica. El treball també estudia com aquests elements agreujats creen un entorn propici per a l'explotació sexual en contextos de desplaçament climàtic, especialment en camps de refugiats i rutes migratòries. A través d'aquesta hipòtesi, es pretén evidenciar la necessitat d'abordar el tràfic sexual no només com una problemàtica de justícia social, sinó també com una qüestió de resiliència climàtica.

II. MARC TEÒRIC

Aquest apartat representa la base conceptual i analítica necessària per entendre la problemàtica del tràfic sexual de dones en el context del canvi climàtic. En primer lloc, es defineixen els conceptes clau per establir un llenguatge comú i facilitar la comprensió dels fenòmens analitzats. A continuació, es presenten els resultats d'una revisió de la literatura acadèmica i informes internacionals, que permeten identificar els vincles entre el canvi climàtic, els factors de risc i el tràfic sexual de dones. Finalment, es plantegen les polítiques públiques més rellevants suggerides per la literatura per fer front a aquesta problemàtica, tot considerant les limitacions actuals i la necessitat d'un enfocament integral.

1. Conceptualització

En aquest apartat es defineixen els conceptes clau del treball, com ara el tràfic de persones, el tràfic de dones i el tràfic sexual, destacant les seves característiques i particularitats segons la literatura acadèmica.

1.1. Tràfic de persones

Segons el Protocol de Palerm de les Nacions Unides (2000), el tràfic de persones es defineix com "el reclutament, transport, trasllat, allotjament o recepció de persones mitjançant l'amenaça o ús de la força, altres formes de coacció, rapte, frau, engany, abús de poder o situació de vulnerabilitat".

Aquesta definició inclou diverses formes d'explotació, com el treball forçat, la prostitució, l'esclavitud i l'extracció d'òrgans (ILO, 2014). Aquesta pràctica ha estat catalogada com una forma contemporània d'esclavitud, degut a la seva naturalesa coercitiva i les condicions extremes a què són sotmeses les víctimes (UNODC, 2016). El tràfic de persones opera tant a nivell transnacional com domèstic i es veu impulsat per desigualtats socials, econòmiques i culturals. Segons Holmes (2011), una característica distintiva d'aquest fenomen és el control coercitiu exercit sobre les víctimes, combinat sovint amb violència física, psicològica i abús de poder. A diferència del contraban d'immigrants, que es basa en un acord mutu i no sempre inclou explotació, el tràfic de persones implica sempre l'explotació de la víctima, independentment del seu consentiment inicial (Gerrard, 2018). Aquesta distinció és fonamental per dissenyar polítiques legals i estratègies efectives per combatre'l.

Un altre factor rellevant és que el tràfic de persones s'adapta als contextos locals. Per exemple, segons Chindarkar (2012), en regions afectades per desastres naturals, el tràfic sovint es disfressa d'ajuda humanitària, mentre que en àrees urbanes pot estar vinculat a la migració forçada i la precarietat laboral. A més, ILO (2017) assenyala que el tràfic de persones genera beneficis econòmics significatius per als traficants, cosa que el converteix en una activitat persistent i difícil d'eradicar.

1.2. Tràfic de dones

El tràfic de dones es defineix com una subcategoria del tràfic de persones, centrada principalment en l'explotació de dones i nenes. Aquesta forma de tràfic està impulsada per desigualtats de gènere, pobresa i vulnerabilitat social, tal com subratlla Hume i Sidun (2017). Les dones sovint són traficades amb finalitats d'explotació sexual o treball domèstic, sectors on representen una gran proporció de les víctimes (ILO, 2014).

Segons Chindarkar (2012), aquest fenomen està estretament relacionat amb la migració forçada. En molts casos, les dones són enganyades amb falses promeses de feina o millores econòmiques, però acaben atrapades en xarxes de tràfic. Els desastres naturals, les crisis climàtiques i la inestabilitat política sovint intensifiquen aquest risc, com es va observar després del cicló Nargis a Myanmar (Truger, 2015). Aquests factors fan que el tràfic de dones sigui un fenomen complex que requereix un enfocament integral per a la seva comprensió i abordatge.

A més, el tràfic de dones no només implica explotació física, sinó també psicològica i emocional. Segons UNEP (2011), les víctimes sovint experimenten trauma prolongat a causa de la violència constant i la separació de les seves famílies. Aquesta situació es veu agreujada per la manca d'accés a suport legal i serveis de reintegració, fet que perpetua el cicle de vulnerabilitat.

1.3. Tràfic sexual de dones

El tràfic sexual és una de les formes més lucratives i violentes de tràfic de persones, afectant principalment dones i nenes. Segons Hume i Sidun (2017), aquest tipus de tràfic implica l'explotació sexual mitjançant coercions com la manipulació emocional, el frau o l'amenaça directa.

El tràfic sexual sovint es produeix en contextos de marginació social, pobresa extrema i absència de proteccions legals. Segons UNEP (2011), les dones traficades sovint es troben privades de documentació i drets bàsics, la qual cosa augmenta la seva dependència dels traficants. Després del terratrèmol d'Haití el 2010, es va registrar un increment significatiu en el tràfic de nenes, sovint enganyades amb promeses d'educació o feina (Warner 2009). Aquest patró no és únic, sinó que s'ha reproduït en altres contextos de desastres climàtics, on les condicions de desesperació són explotades per xarxes de traficants.

A més, el tràfic sexual té connexions directes amb les xarxes de prostitució forçada i altres formes d'explotació comercial. Aquestes xarxes aprofiten situacions de desplaçament massiu i crisi per capturar víctimes vulnerables, tal com destaca Kelley (2015) en el cas de la crisi de refugiats sirians. També s'ha observat que, en moltes zones, el tràfic sexual es perpetua a causa de la demanda creixent de serveis sexuals en contextos de turisme o conflicte (ILO, 2017). Per exemple, segons Chindarkar (2012), la pobresa extrema combinada amb la manca d'opcions laborals dignes augmenta la dependència de moltes dones envers xarxes que prometen estabilitat però que, finalment, les exploten sexualment.

A més, segons UNODC (2016), la llacuna en els marcs legals internacionals i la manca de coordinació entre països facilita la continuïtat d'aquestes xarxes de tràfic. Això és particularment problemàtic en regions frontereres desorganitzades o àrees en conflicte, on la vigilància és escassa. Aquest context subratlla la necessitat de reforçar els mecanismes de cooperació internacional i la implementació de polítiques públiques per abordar tant la demanda com l'oferta en el tràfic sexual.

1.4. Canvi climàtic

El canvi climàtic es defineix com l'alteració significativa i prolongada en patrons climàtics, incloent-hi variacions en temperatura, precipitació i vents, segons IPCC (2007). Aquesta alteració pot ser causada tant per factors naturals com antropogènics, com ara l'emissió de gasos d'efecte hivernacle derivada de l'activitat industrial (Werndl, 2016). Segons Warner et al. (2009), el canvi climàtic actua com un multiplicador de riscos socials i econòmics, erosionant mitjans de subsistència i forçant migracions massives. Aquest fenomen té un impacte desproporcionat en les dones, especialment en comunitats vulnerables on les desigualtats de gènere ja són profundes (Chindarkar, 2012). La sequera a la Fèrtil Mitja Lluna, que va contribuir a la crisi siriana, és un exemple clau d'aquest impacte (Kelley et al., 2015). En aquest context, el canvi climàtic no només és un desafiament ambiental, sinó també social i polític.

A més, el canvi climàtic està vinculat a l'augment de desastres naturals sobtats i desastres meteorològics d'inici lent, tots dos amb repercussions greus sobre les poblacions més vulnerables. Segons IDMC (2016), al voltant de 19,2 milions de persones van ser desplaçades per desastres climàtics el 2015, la qual cosa augmenta el risc de tràfic humà, especialment entre les dones i nenes que viatgen soles o sense xarxes de suport adequades.

2. Articles acadèmics i informes previs

Aquest apartat analitza articles acadèmics i informes institucionals previs que han explorat les connexions entre el canvi climàtic, el desplaçament forçat i l'augment del tràfic sexual. Els treballs seleccionats ofereixen evidències empíriques i teòriques sobre com aquests factors s'interrelacionen i plantegen recomanacions per abordar aquest problema complex i multidimensional.

Els estudis generals sobre el tràfic de persones i el canvi climàtic han establert una base per entendre com aquests dos fenòmens s'interrelacionen. Segons Warner (2009), els desastres naturals i la pèrdua de mitjans de subsistència sovint deixen a les famílies sense opcions, fomentant estratègies de supervivència arriscades com la migració forçada o la venda de filles a xarxes de tràfic. Aquestes estratègies de supervivència, si bé intenten respondre a una crisi immediata, perpetuen un cicle de vulnerabilitat i explotació que afecta desproporcionadament dones i nenes. D'altra banda, segons Chindarkar (2012), les

desigualtats de gènere accentuades pel canvi climàtic augmenten la vulnerabilitat de les dones al tràfic. Aquesta realitat posa en evidència la necessitat de solucions interdisciplinàries que combinin polítiques climàtiques amb programes d'igualtat de gènere.

Diversos estudis han explorat casos específics per il·lustrar les connexions entre el canvi climàtic i el tràfic de persones. Per exemple, després del cicló Nargis a Myanmar, es va documentar un augment significatiu del tràfic de dones i nenes (Truger, 2015). Això es va atribuir a la destrucció d'infraestructures socials i la manca de mecanismes de suport per a les víctimes de desastres naturals. En el cas d'Haití, el terratrèmol de 2010 va generar una crisi humanitària que va facilitar l'explotació de moltes nenes. Segons UNEP (2011), les xarxes de tràfic van aprofitar el caos i la desorganització per capturar víctimes vulnerables, sovint enganyades amb promeses d'educació o treball a l'estranger. Un altre cas rellevant és el de la crisi siriana, analitzat per Kelley (2015), on les migracions massives induïdes per la sequera i el conflicte van exacerbar el risc de tràfic de dones en rutes cap a Europa. Aquest estudi destaca la necessitat d'abordar els factors climàtics com a part integral de les respostes humanitàries en conflictes armats.

A més dels estudis acadèmics, diversos informes d'organismes internacionals han posat de manifest la relació entre el canvi climàtic i el tràfic de persones. L'IDMC (2016) estima que 19,2 milions de persones van ser desplaçades per desastres climàtics el 2015, amb una proporció significativa de dones entre les més vulnerables al tràfic. L'IOM (2017) subratlla que més del 75% dels migrants climàtics entrevistats durant el seu pas pel Mediterrani van reportar haver patit violència física o sexual. Aquesta realitat reflecteix una necessitat urgent de polítiques públiques per protegir les poblacions desplaçades i evitar que es converteixin en objectius fàcils per a xarxes de tràfic. Finalment, els informes de UNEP (2011) insisteixen en la importància d'integrar una perspectiva de gènere en les polítiques climàtiques per prevenir vulnerabilitats. Aquest enfocament podria incloure programes d'ajuda humanitària que prioritzen la protecció de dones i nenes, així com mecanismes per supervisar camps de refugiats i rutes migratòries.

3. Polítiques públiques

Aquest apartat del treball analitza les polítiques públiques proposades per la literatura acadèmica i els informes internacionals per afrontar el tràfic sexual de dones en el context del canvi climàtic, ja que encara no s'han creat polítiques públiques concretes per abordar aquesta problemàtica. El canvi climàtic no només genera desastres naturals i desplaçaments massius, sinó que també crea condicions de vulnerabilitat extrema que són explotades per xarxes de tràfic. D'acord amb Gerrard (2018), el vincle entre el canvi climàtic i el tràfic sexual és un desafiament complex que requereix una resposta integral, des de la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle fins a la protecció directa de les víctimes. En aquest apartat es detallen les polítiques proposades, classificades en àmbits clau com la prevenció, l'adaptació, la protecció de dones desplaçades i la persecució de les xarxes de tràfic.

Un dels primers passos per reduir el tràfic sexual vinculat al canvi climàtic és mitigar els seus impactes a través de polítiques efectives de reducció d'emissions. Gerrard (2018) subratlla que els esforços globals per limitar l'escalfament global a 1,5 °C, tal com estableix l'Acord de París, són essencials per prevenir els desplaçaments climàtics massius que augmenten la vulnerabilitat al tràfic. No obstant això, Warner et al. (2009) adverteixen que aquestes polítiques han d'integrar una perspectiva de gènere per garantir que els programes climàtics considerin les necessitats específiques de les dones i les nenes, sovint les més afectades pels impactes del canvi climàtic.

A més de prevenir el canvi climàtic, cal enfortir la capacitat de les comunitats per fer front als seus efectes. Informes com el de la UNEP (2011) recomanen polítiques que millorin l'accés a recursos bàsics, com l'aigua, l'educació i l'ocupació sostenible, especialment en regions vulnerables. Aquestes iniciatives ajuden a prevenir la migració forçada, un dels principals factors de risc per al tràfic sexual. Per exemple, el desenvolupament de sistemes d'alerta primerenca i programes d'ajuda a petits agricultors pot reduir l'impacte de les sequeres, una causa comuna de desplaçament.

Per altre banda, les dones desplaçades per desastres climàtics sovint es troben en situacions de gran vulnerabilitat, sense accés a recursos ni proteccions legals. Gerrard (2018) insisteix en la necessitat d'establir refugis segurs i serveis psicosocials per a les dones en camps de refugiats i rutes migratòries. A més, la IOM (2017) proposa la creació de corredors migratoris segurs que garanteixin que les dones desplaçades no caiguin en mans de traficants, sovint presents en zones frontereres desorganitzades. Hi han autors que també defensen que, per abordar el tràfic sexual de manera integral, cal reforçar els marcs legals existents i fomentar la cooperació internacional. Gerrard (2018) i altres autors recomanen reconèixer legalment els "refugiats climàtics", un estatut que avui no existeix, per garantir drets bàsics a les persones desplaçades pel clima. També s'insisteix en la necessitat de compartir dades i establir protocols internacionals per combatre les xarxes de tràfic que operen a través de fronteres.

A més, la perspectiva de gènere és clau en totes les polítiques dirigides a abordar el tràfic sexual. Chindarkar (2012) afirma que les dones haurien de ser protagonistes en el disseny i la implementació de polítiques climàtiques, ja que són elles les que sovint pateixen els impactes més greus. A més, la UNEP (2011) destaca el paper crucial de les xarxes comunitàries liderades per dones, que poden oferir suport i prevenció en zones afectades per desastres. Finalment, cal reforçar la lluita contra les xarxes de tràfic a través de mesures com la formació de forces policials i la utilització de tecnologies per rastrejar operacions de traficants. Segons el Protocolo de Palermo (ONU, 2000), és imprescindible adoptar sancions severes contra els responsables del tràfic i oferir protecció efectiva a les víctimes, incloent-hi serveis d'assistència legal i recuperació.

4. Moviments socials

Aquest apartat explora el paper dels moviments socials en la lluita contra el tràfic sexual de dones, destacant els esforços històrics i contemporanis. S'analitzen iniciatives vinculades a l'abolicionisme, el feminisme i altres col·lectius que han influït en les polítiques públiques i en la sensibilització social sobre aquesta problemàtica.

El moviment abolicionista del segle XIX va ser clau en l'emergència de l'activisme pels drets de les dones i contra l'esclavitud sexual. Segons Merodio i Duque (2021), el moviment transatlàntic contra l'esclavitud va influir en l'aparició del feminisme i en la denúncia de l'explotació sexual, fundant organitzacions voluntàries que van impulsar aquesta preocupació en l'agenda política internacional. Figures com Josephine Butler, que va liderar el moviment contra les Lleis de Malalties Contagioses al Regne Unit, van jugar un paper decisiu en la defensa de les víctimes de tràfic sexual i en la lluita per augmentar l'edat de consentiment sexual (Jordan & Sharp, 2003). També a Espanya, feministes com Concepción Arenal i Clara Campoamor van influir en l'abolició de la regulació de la prostitució i van reclamar alternatives educatives i laborals per a les dones vulnerables (Guereña, 2003). Aquest moviment històric establí precedents importants en la defensa dels drets de les dones, tot integrant la problemàtica del tràfic en les lluites feministes més àmplies.

En les últimes dècades, moviments feministes globals han posat un èmfasi especial en el tràfic sexual com una violació dels drets humans. Segons Cojocar (2015), aquests moviments han estat impulsats per una coalició d'organitzacions no governamentals que utilitzen estratègies de màrqueting i narrativa per sensibilitzar sobre les conseqüències devastadores del tràfic sexual. Aquest fenomen ha rebut un suport significatiu gràcies als Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'ONU, que inclouen la lluita contra totes les formes de violència envers les dones (Merodio, Duque & Peña, 2020). Tanmateix, existeixen crítiques sobre les aliances amb grups conservadors, com el paper de certs sectors religiosos que han reinterpretat el tràfic sexual com una qüestió de moralitat més que de drets humans (Bernstein, 2010). Aquesta tensió reflecteix la necessitat de consolidar estratègies basades en l'evidència i centrades en les víctimes.

Tot i els avenços en la lluita contra el tràfic sexual, actualment no existeix cap moviment que connecti específicament aquesta problemàtica amb els impactes del canvi climàtic. Els informes de l'UNEP (2011) i l'IOM (2017) han assenyalat com el canvi climàtic agreuja els factors de risc per al tràfic, però aquests enllaços no han estat encara integrats en les campanyes de sensibilització o en els moviments feministes. La manca d'un enfocament interdisciplinari que vinculi els efectes del canvi climàtic amb el tràfic sexual limita la capacitat dels moviments socials per abordar la complexitat d'aquest problema. Aquest buit posa de manifest la necessitat d'una col·laboració més gran entre sectors com el feminisme, l'ambientalisme i la defensa dels drets humans per desenvolupar solucions efectives.

III. METODOLOGIA

La metodologia d'aquest treball es basa en una revisió sistemàtica de la literatura acadèmica i informes rellevants, amb l'objectiu d'entendre com el canvi climàtic pot agreujar diversos factors de risc que, al seu torn, influeixen en el tràfic sexual de dones. Aquesta secció descriu detalladament el procés de cerca, selecció i anàlisi dels articles utilitzats, així com els criteris que han guiat l'elaboració d'aquest estudi.

1. Objectiu

L'objectiu principal d'aquesta revisió sistemàtica de la informació és identificar i analitzar com el canvi climàtic afecta factors de risc socioeconòmics i estructurals, com ara la pobresa, la desigualtat de gènere, la migració, la corrupció, la inestabilitat política i els desastres meteorològics, que poden incrementar la vulnerabilitat de les dones al tràfic sexual. Aquesta revisió busca establir una connexió entre aquests factors i l'explotació sexual, proporcionant una base rigorosa per a la comprensió de la problemàtica i per al desenvolupament de polítiques públiques efectives que abordin tant els efectes climàtics com les seves repercussions socials.

2. Bases de dades i eines de recerca

Per a la identificació i recopilació de fonts rellevants, s'han utilitzat les bases de dades acadèmiques Google Scholar i Web of Science, ja que ambdues ofereixen accés a una àmplia varietat de publicacions científiques i informes de qualitat reconeguda. L'estratègia de cerca s'ha centrat en seleccionar articles recents i altament citats, per garantir la rellevància i actualitat de la informació.

3. Selecció dels factors de risc

Els factors de risc analitzats han estat seleccionats d'acord amb la literatura acadèmica existent sobre la temàtica, identificant aquells que poden empitjorar a causa del canvi climàtic. Aquests factors són: la pobresa, la desigualtat de gènere, la migració, la corrupció, la inestabilitat política, els desastres meteorològics d'inici sobtat (tempestes o huracans) i els desastres meteorològics d'inici lent (com sequeres prolongades)

4. Estratègia de cerca

La cerca d'articles s'ha realitzat utilitzant paraules clau en anglès per captar la major diversitat de fonts acadèmiques possibles. Els termes de cerca s'han agrupat en dues fases:

- Relació entre el canvi climàtic i els factors de risc:
 - “Climate change” i cadascun dels factors de risc:
 - “Poverty”
 - “Gender inequality”
 - “Migration”

- “Weather disaster” (“sudden-onset”)
 - “Weather disaster” (“slow-onset”)
 - “Corruption”
 - “Political instability”
- Relació entre els factors de risc i el tràfic sexual de dones:
 - “Sex trafficking”, “Women” i cadascun dels factors de risc:
 - “Poverty”
 - “Gender inequality”
 - “Migration”
 - “Weather disaster” (“sudden-onset”)
 - “Weather disaster” (“slow-onset”)
 - “Corruption”
 - “Political instability”

Aquest enfocament ha permès identificar, d’una banda, articles que analitzen com el canvi climàtic afecta aquests factors i, de l’altra, estudis que exploren com aquests factors de risc contribueixen al tràfic sexual de dones.

5. Tipologia de fonts

S’han combinat articles científics i informes institucionals per proporcionar una anàlisi més completa i equilibrada. Els articles acadèmics aporten rigor metodològic i evidència empírica, mentre que els informes d’organitzacions com les Nacions Unides i altres entitats internacionals ofereixen dades pràctiques, casos d’estudi i recomanacions polítiques basades en l’experiència sobre el terreny.

6. Criteris d’inclusió i exclusió

6.1. Criteris d’inclusió

Els criteris d’inclusió es van establir per garantir la qualitat i rellevància dels estudis seleccionats, assegurant que tractessin específicament la connexió entre canvi climàtic i tràfic sexual de dones. Els criteris d’inclusió utilitzats van ser els següents:

- *Tipus d’estudi*: Es van incloure estudis empírics, revisions sistemàtiques i estudis de cas publicats en revistes acadèmiques revisades per parells, així com informes oficials d’organitzacions internacionals.
- *Data de publicació*: Es va prioritzar la inclusió d’estudis publicats en els darrers deu anys, per tal d’assegurar que els resultats analitzats fossin els més recents i rellevants.

- *Cites*: Es va prioritzar la inclusió d'articles acadèmics amb un alt nombre de cites, ja que aquesta mètrica indica la influència i fiabilitat de l'estudi dins de la comunitat acadèmica.

6.2. Criteris d'exclusió

Per a mantenir la coherència temàtica i assegurar que els estudis seleccionats tractessin amb profunditat la relació entre canvi climàtic i tràfic sexual, es van establir també una sèrie de criteris d'exclusió. Els articles que es van excloure inclouen:

- *Estudis amb enfocaments generals sobre canvi climàtic o tràfic de persones*: Es van excloure estudis que tractessin el canvi climàtic o el tràfic de persones de forma general, sense abordar específicament els efectes sobre el tràfic sexual de dones.
- *Estudis massa específics en l'àmbit geogràfic*: Es van descartar articles que es centraven exclusivament en regions molt concretes o casos aïllats, ja que la seva generalització podia ser limitada i dificultava establir connexions globals entre el canvi climàtic i el tràfic sexual.
- *Estudis que analitzen el canvi climàtic o el tràfic de persones des d'una perspectiva no rellevant per al treball*: Els estudis que abordaven aquestes temàtiques des de perspectives econòmiques, culturals o religioses, sense vincular-les de manera clara als factors de vulnerabilitat o als riscos de tràfic sexual, es van considerar irrelevants per als objectius de l'estudi i, per tant, es van excloure.
- *Estudis centrats exclusivament en el tràfic laboral*: Encara que el tràfic laboral és una forma d'explotació important, es va excloure si l'estudi no incloïa cap menció a l'explotació sexual.
- *Documents d'opinió o no acadèmics*: Es van excloure editorials, comentaris o estudis d'opinió no revisats per parells, ja que aquests no compleixen amb els estàndards científics d'una revisió sistemàtica.

7. Fases de la selecció dels articles

El procés de selecció dels articles per a aquesta investigació ha seguit un enfocament estructurat i rigorós, amb diverses fases per filtrar un volum inicial molt alt de resultats fins a obtenir una selecció manejable i rellevant. Cada fase es descriu a continuació, destacant els criteris aplicats i els resultats obtinguts en termes de nombre d'articles.

7.1. Fase 1: Articles mostrats a la recerca inicial

La primera fase va consistir a realitzar cerques en les bases de dades acadèmiques Google Scholar i Web of Science, utilitzant diverses combinacions de paraules clau relacionades amb el canvi climàtic, el tràfic sexual i factors de vulnerabilitat com la pobresa, la corrupció i la desigualtat de gènere. Es van buscar termes com "Climate change", "Sex trafficking", "Migration", "Poverty" i "Weather disaster", entre d'altres. Aquesta cerca inicial va produir un total de 1.515.810 articles (1.494.220 en Google Scholar i 21.590 en Web of Science).

7.2. Fase 2: Articles no seleccionats per temps

A causa del volum d'articles inicials, es va establir un límit temporal per la revisió, prioritzant aquells que complien criteris d'inclusió com rellevància temàtica i qualitat metodològica. Aquesta limitació va resultar en l'exclusió de molts articles (aproximadament 1.515.542) que, malgrat ser potencialment útils, no es van poder revisar en profunditat per motius de temps.

7.3. Fase 3: Articles seleccionats pel títol i l'abstract

En aquesta fase es va realitzar una revisió preliminar dels títols i abstracts per descartar articles que no tenien una connexió clara amb els objectius del treball. Per exemple, es van eliminar articles amb enfocaments generals o sense mencions específiques al tràfic sexual de dones i la seva relació amb el canvi climàtic. Aquest procés va reduir els resultats a 268 articles.

7.4. Fase 4: Aplicació dels criteris d'inclusió i exclusió

A continuació, es van aplicar els criteris d'inclusió i exclusió definits prèviament per assegurar la qualitat i rellevància dels estudis seleccionats, cosa que va reduir la selecció a 36 articles.

7.5. Fase 5: Estudis utilitzats per a l'anàlisi

Aquests últims 36 articles que complien plenament els criteris establerts van ser utilitzats per a l'apartat de alissi del treball.

Taula 1. Selecció dels estudis per a la revisió sistemàtica

Paraules clau buscades	F1. Articles mostrats a la recerca inicial			F2. Articles no seleccionats per temps	F3. Articles seleccionats pel títol i l'abstract	F4. Aplicació dels criteris d'inclusió	F5. Estudis utilitzats per l'anàlisi
	Google scholar	Web of Science	Total				
"Climate change" i "Migration"	289.000	10.295	299.295	299.263	32	3	3
"Climate change" i "Corruption"	81.300	715	82.015	81.986	29	4	4

<u>“Climate change”</u> i <u>“Political instability”</u>	59.500	680	60.180	60.159	21	2	2
<u>“Climate change”</u> i <u>“Gender inequality”</u>	18.000	861	18.861	18.846	15	3	3
<u>“Climate change”</u> , <u>“Weather disaster”</u> i <u>“Slow onset”</u>	18.000	0	18.000	17.984	16	2	2
<u>“Climate change”</u> , <u>“Weather disaster”</u> i <u>“Sudden onset”</u>	18.800	0	18.800	18.782	18	3	3
<u>“Climate change”</u> i <u>“Poverty”</u>	728.000	7.842	735.842	735.807	35	3	3
<u>“Sex trafficking”</u> , <u>“Women”</u> i <u>“Migration”</u>	23.800	336	24.136	24.118	18	2	2
<u>“Sex trafficking”</u> , <u>“Women”</u> i <u>“Corruption”</u>	13.100	18	13.118	13.104	14	3	3
<u>“Sex trafficking”</u> , <u>“Women”</u> i <u>“Political instability”</u>	2.230	649	2.879	2.869	10	2	2

<u>“Sex trafficking”</u> . <u>“Women”</u> i <u>“Gender inequality”</u>	6.490	62	6.552	6.541	11	3	3
<u>“Sex trafficking”</u> . <u>“Women”</u> . <u>“Weather disaster”</u> i <u>“Slow onset”</u>	23.100	0	23.100	23.083	17	2	2
<u>“Sex trafficking”</u> . <u>“Women”</u> . <u>“Weather disaster”</u> i <u>“Sudden onset”</u>	20.900	0	20.900	20.887	13	2	2
<u>“Sex trafficking”</u> . <u>“Women”</u> i <u>“Poverty”</u>	192.000	132	192.132	192.113	19	2	2
Total d’articles a cada fase	1.494.220	21.590	1.515.810	1.515.542	268	36	36

Font: Elaboració pròpia.

8. Resultat de la recerca sistemàtica d’informació

En total, s’han identificat 36 articles que aborden la relació entre canvi climàtic i tràfic sexual de dones, organitzats en dues categories principals. La primera categoria inclou 20 articles que analitzen com el canvi climàtic agreuja factors de risc com la pobresa, la desigualtat de gènere, la migració, la corrupció, la inestabilitat política i els desastres meteorològics. La segona categoria, formada per 16 articles, explora com aquests factors de risc contribueixen directament al tràfic sexual de dones. Aquesta divisió permet una anàlisi estructurada i sòlida del nexa entre canvi climàtic i tràfic sexual.

Un cop recopilades les fonts rellevants, s'ha realitzat una lectura crítica dels articles seleccionats per identificar-ne les contribucions clau i organitzar la informació segons els objectius del treball. Els articles han estat classificats segons dues línies principals d'anàlisi: els efectes del canvi climàtic sobre els factors de risc, i la influència d'aquests factors en el tràfic sexual de dones. Aquest enfocament permet establir una connexió clara i rigorosa entre els dos components centrals de l'estudi, analitzant-ne la interacció de manera detallada.

Cal destacar que, al llarg de la elaboració del treball, s'han afegit a altres articles i informes que no havien sigut detectats durant la selecció d'articles i han incorporat dins l'anàlisi, amb l'objectiu d'augmentar la rigurositat del treball.

Taula 2. Llista i classificació de les fonts escollides per ser utilitzades en el treball

	Canvi climàtic - Factor de risc	Factor de risc - TiP
<u>Migració</u>	• Lama, P., Hamza, M., & Wester, M. (2021). Gendered dimensions of migration in relation to climate change. <i>Climate and Development</i>, 13(4), 326-336. • Kaczan, D. J., & Orgill-Meyer, J. (2020). The impact of climate change on migration: a synthesis of recent empirical insights. <i>Climatic Change</i>, 158(3), 281-300. • Chindarkar, N. (2012). Gender and climate change-induced migration: proposing a framework for analysis. <i>Environmental Research Letters</i>, 7(2), 025601.	• Musacchio, V. (2004). Migration, prostitution and trafficking in women: An overview. <i>German Law Journal</i>, 5(9), 1015-1030. • McSherry, B., & Kneebone, S. (2008). Trafficking in women and forced migration: moving victims across the border of crime into the domain of human rights. <i>International Journal of Human Rights</i>, 12(1), 67-87.
<u>Corrupció</u>	• Zhou, D., Tawiah, V. K., & Alessa, N. (2024). The impact of corruption on climate risk—An international	• Zhang, S. X., & Pineda, S. L. (2008). Corruption as a causal factor in human trafficking. In <i>Organized</i>

	evidence. Environmental Development, 52, 101059. • Wenzel, D. (2021). Droughts and corruption. Public Choice, 189(1), 3-29. • Yamamura, E. (2014). Impact of natural disaster on public sector corruption. Public Choice, 161(3), 385-405. • Sanderson, D., Patel, S. S., Loosemore, M., Sharma, A., Gleason, K., & Patel, R. (2022). Corruption and disasters in the built environment: a literature review. Disasters, 46(4), 928-945.	crime: Culture, markets and policies (pp. 41-55). New York, NY: Springer New York. • Broad, R., & Lord, N. (2018). Corruption as a facilitator of human trafficking: Some key analytical issues. In Corruption in Commercial Enterprise (pp. 63-81). Routledge. • Sacco Studnicka, A. C. (2010). Corruption and human trafficking in Brazil: Findings from a multi-modal approach. European Journal of Criminology, 7(1), 29-43.
<u>Inestabilitat política</u>	• Forsyth, T., & Schomerus, M. (2013). Climate change and conflict: a systematic evidence review. • Sofuoğlu, E., & Ay, A. (2020). The relationship between climate change and political instability: the case of MENA countries (1985: 01–2016: 12). Environmental Science and Pollution Research, 27(12), 14033-14043.	• Kakar, M. M., & Yousaf, F. N. (2022). Gender, political and economic instability, and trafficking into forced marriage. Women & Criminal Justice, 32(3), 277-287
<u>Desigualtat de gènere</u>	• Eastin, J. (2018). Climate change and gender equality in developing states. World development, 107, 289-305. • Hailemariam, A., Kalsi, J. K., & Mavisakalyan, A. (2023). Climate change and gender equality. The Palgrave	• Cameron, E. C., Cunningham, F. J., Hemingway, S. L., Tschida, S. L., & Jacquin, K. M. (2023). Indicators of gender inequality and violence against women predict number of reported human trafficking legal

	Handbook of Global Social Problems, 1-15. • Arora-Jonsson, S. (2011). Virtue and vulnerability: Discourses on women, gender and climate change. Global environmental change, 21(2), 744-751.	cases across countries. Journal of human trafficking, 9(1), 79-93 • Gacinya, J. (2020). Gender inequality as the determinant of human trafficking in Rwanda. Sexuality, Gender & Policy, 3(1), 70-84. • Simmons, A. (2023). A Quantitative Analysis of Gender Inequality on Efforts to Reduce Human Trafficking in Countries.
<u>Desastres meteorològics (sobtats)</u>	• Benevolenza, M. A., & DeRigne, L. (2019). The impact of climate change and natural disasters on vulnerable populations: A systematic review of literature. Journal of Human Behavior in the Social Environment, 29(2), 266-281. • Visser, H., Petersen, A. C., & Ligtvoet, W. (2014). On the relation between weather-related disaster impacts, vulnerability and climate change. • Stott, P. (2016). How climate change affects extreme weather events. Science, 352(6293), 1517-1518	• Banholzer, S., Kossin, J., & Donner, S. (2014). The impact of climate change on natural disasters. Reducing disaster: Early warning systems for climate change, 21-49.
<u>Desastres meteorològics (lents)</u>	• Gurung, A., & Clark, A. D. (2018). The perfect storm: The impact of disaster severity on internal human trafficking. International Area Studies Review, 21(4),	• Zickgraf, C. (2021). Climate change, slow onset events and human mobility: reviewing the evidence. Current Opinion in Environmental

	302-322. • Tomkins, S., Farnadi, G., Amanatullah, B., Getoor, L., & Minton, S. (2018, November). The impact of environmental stressors on human trafficking. In 2018 IEEE International Conference on Data Mining (ICDM) (pp. 507-516). IEEE.	Sustainability, 50, 21-30. • Bharadwaj, R., Chakravarti, D., Karthikeyan, N., Hazra, S., Daniel, U., Topno, J., & Abhilashi, R. (2022). Climate change, migration and vulnerability to trafficking. IIED, London. https://www.iied.org/20936iied
<u>Pobresa</u>	• Hallegatte, S., Fay, M., & Barbier, E. B. (2018). Poverty and climate change: Introduction. Environment and development economics, 23(3), 217-233. • Hallegatte, S., & Rozenberg, J. (2017). Climate change through a poverty lens. Nature Climate Change, 7(4), 250-256. • Leichenko, R., & Silva, J. A. (2014). Climate change and poverty: vulnerability, impacts, and alleviation strategies. Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change, 5(4), 539-556.	• Russell, A. M. (2014). "Victims of trafficking": the feminisation of poverty and migration in the gendered narratives of human trafficking. Societies, 4(4), 532-548. • Adesina, O. S. (2014). Modern day slavery: poverty and child trafficking in Nigeria. African Identities, 12(2), 165-179.

Font: Elaboració propia.

IV. RESULTATS

1. Desigualtat de gènere

1.1. *L'efecte del canvi climàtic sobre la desigualtat de gènere*

El canvi climàtic afecta de manera desproporcionada les dones, especialment en les comunitats més vulnerables del Sud Global, on la pobresa i les desigualtats socials són més accentuades. Arora-Jonsson (2011) destaca que les dones representen la major part de la població empobrida i estan enfrontades a múltiples desafiaments a causa de les seves responsabilitats socials assignades, com el subministrament d'aigua, la cura de la llar i la producció agrícola. Quan el canvi climàtic afecta aquests recursos, com ara a través de sequeres prolongades o inundacions devastadores, la càrrega sobre les dones augmenta de manera significativa, la qual cosa les limita encara més a l'hora d'accedir a oportunitats educatives i econòmiques.

A més, els desastres naturals causats pel canvi climàtic agreugen les desigualtats ja existents. Neumayer i Plümpner (2007) indiquen que les dones tenen una taxa de mortalitat més alta durant aquests esdeveniments, no només per factors físics, sinó per les restriccions socials i culturals que les impedeixen buscar ajuda o evacuar-se en moments de crisi. Aquesta desigualtat en la vulnerabilitat també es relaciona amb la falta de representació de les dones en espais de decisió. Per exemple, Arora-Jonsson (2011) subratlla que les polítiques de mitigació del canvi climàtic sovint no tenen en compte les perspectives específiques de les dones, perpetuant un cicle de desatenció institucional.

L'impacte del canvi climàtic també perpetua estereotips de gènere, associant les dones a imatges de vulnerabilitat o virtut ambiental. Segons Lambrou i Nelson (2010), aquesta narrativa augmenta les responsabilitats de les dones per gestionar els impactes del canvi climàtic, però rarament es tradueix en accés als recursos necessaris per complir aquestes tasques. Aquesta distribució desigual de responsabilitats sense recompenses contribueix a mantenir el sistema patriarcal.

1.2. *L'efecte de la desigualtat de gènere sobre el tràfic sexual de dones*

La desigualtat de gènere crea condicions òptimes per al tràfic sexual de dones, ja que limita les seves oportunitats socioeconòmiques i reforça estructures de vulnerabilitat. Gacinya (2020) argumenta que les normes culturals que impedeixen a les dones accedir a recursos com la terra o el crèdit fan que depenguin econòmicament de figures masculines o es vegin obligades a emigrar, augmentant el risc d'explotació. Això es veu agreujat per pràctiques culturals com el "trokosi" a Ghana, on les nenes són lliurades a santuaris com a esclaves sexuals en nom de la religió (Msuya, 2017).

Les dones migrants són especialment vulnerables. Segons Minderoo Foundation (2018), moltes d'elles emigren buscant millors oportunitats laborals, però sovint acaben atrapades per xarxes de tràfic. Aquesta situació es veu agreujada per la discriminació en el mercat

laboral, on les dones solen ser marginades, mal remunerades i sobreexplotades. O'Brien (2008) també destaca que moltes dones migrants acaben en la indústria del turisme sexual, una forma d'explotació que es nodreix de la desigualtat de gènere estructural.

En contextos de conflicte, com la República Democràtica del Congo, les dones són segrestades i obligades a treballar en camps militars o zones mineres, on són explotades sexualment i laboralment (Warpinski, 2013). Aquesta explotació no només perpetua la desigualtat de gènere, sinó que també reforça el sistema patriarcal en aquestes regions. Finalment, la falta d'una legislació efectiva contra el tràfic sexual contribueix a la perpetuació d'aquest problema. Com assenyala Gacinya (2020), les polítiques sovint se centren més en les víctimes que en els traficants, deixant un buit legal que facilita l'explotació contínua. Així, la desigualtat de gènere no només és un factor que condueix al tràfic sexual, sinó que també actua com un element que reforça aquest cicle (Msuya, 2017; Minderoo Foundation, 2018; Warpinski, 2013).

1.3. Conclusions

El canvi climàtic afecta de manera desproporcionada les dones, intensificant les desigualtats de gènere preexistents i creant condicions que faciliten el tràfic sexual. En les regions més vulnerables del Sud Global, les dones sovint depenen de recursos naturals per al subministrament d'aigua, alimentació i ingressos. Segons Arora-Jonsson (2011), aquesta dependència, combinada amb la falta d'accés a recursos econòmics i educatius, les fa especialment vulnerables als impactes climàtics, com sequeres i inundacions. Aquests factors limiten les seves opcions de subsistència, augmentant el risc de ser explotades en situacions de crisi. Quan es veuen obligades a desplaçar-se per desastres climàtics, les dones queden més exposades a formes d'explotació com el tràfic sexual (Zickgraf, 2021).

El canvi climàtic també reforça desigualtats estructurals que perpetuen la vulnerabilitat de les dones. Neumayer i Plümper (2007) argumenten que durant desastres naturals, les normes socials sovint limiten les possibilitats de mobilitat de les dones, augmentant les seves taxes de mortalitat i dificultant la seva recuperació. Aquesta situació no només les col·loca en una posició de desavantatge econòmic, sinó que també les força a buscar mitjans de supervivència precaris, que sovint les condueixen a situacions de tràfic sexual. A més, la manca de representació de les dones en la formulació de polítiques climàtiques perpetua un model de desatenció institucional que agrava aquestes vulnerabilitats (Arora-Jonsson, 2011).

El desplaçament forçat a causa del canvi climàtic exemplifica aquesta problemàtica. Segons Zickgraf (2021), les dones desplaçades sovint experimenten formes específiques de discriminació i explotació, com la manca d'accés a recursos bàsics i seguretat personal durant els desplaçaments. En aquest context, les xarxes de tràfic es beneficien de la seva situació de desesperació, enganyant-les amb promeses falses de treball o forçant-les a l'explotació sexual per garantir la seva supervivència. En conjunt, l'agreujament de la

desigualtat de gènere a causa del canvi climàtic no només augmenta les vulnerabilitats de les dones, sinó que també crea un entorn propici per a la proliferació del tràfic sexual.

2. Pobresa

2.1. L'efecte del canvi climàtic sobre la pobresa

El canvi climàtic és un factor clau que agreuja la pobresa a escala mundial, especialment en les comunitats més vulnerables. Hallegatte (2018) expliquen que els desastres naturals com les inundacions, les sequeres i les onades de calor tenen un impacte devastador en les persones que depenen de l'agricultura i altres activitats basades en els recursos naturals. Aquestes persones, que sovint viuen en situació de pobresa, són particularment vulnerables perquè no disposen de recursos suficients per adaptar-se o recuperar-se de les pèrdues derivades d'aquests esdeveniments. Per exemple, en un estudi realitzat a l'Índia, Krishna (2006) va observar que les famílies que havien experimentat sequeres tenien fins a 15 vegades més probabilitats de caure en la pobresa.

A més dels impactes directes, el canvi climàtic també té efectes indirectes que perpetuen la pobresa. La disminució de la productivitat agrícola a causa de condicions climàtiques adverses redueix els ingressos de les famílies rurals, limitant la seva capacitat d'invertir en educació o salut. Segons Hallegatte i Rozenberg (2017), aquesta manca d'inversió genera un cicle viciós en què les famílies pobres continuen sent vulnerables a futurs desastres climàtics. A més, la pèrdua d'actius com terres de cultiu o habitatges arran de desastres naturals afecta de manera desproporcionada les persones amb menys recursos, ja que no poden recuperar-se amb la mateixa facilitat que les persones més benestants.

Les desigualtats geogràfiques també juguen un paper fonamental. En regions com l'Àfrica subsahariana, on gran part de la població depèn de l'agricultura de subsistència, els impactes del canvi climàtic són especialment devastadors. Barbier i Hochard (2018) assenyalen que les comunitats rurals que viuen en terres menys fèrtils o amb accés limitat al mercat experimenten taxes més baixes de reducció de la pobresa. Aquestes condicions no només agreugen la vulnerabilitat econòmica, sinó que també dificulten l'accés a oportunitats de millora socioeconòmica.

Finalment, cal destacar que el canvi climàtic incrementa els preus dels aliments i altres recursos essencials. Aquesta dinàmica afecta desproporcionadament les persones pobres, que gasten una gran part dels seus ingressos en necessitats bàsiques. Ivanic i Martin (2014) calculen que un augment significatiu dels preus dels aliments podria incrementar les taxes de pobresa en un 25% en països com Guatemala, Pakistan i Indonèsia. Aquest escenari posa de manifest com el canvi climàtic no només crea nous pobres, sinó que també dificulta que aquells que ja viuen en situació de pobresa puguin sortir-ne.

2.2. *L'efecte de la pobresa sobre el tràfic sexual de dones*

La pobresa és un dels principals motors que impulsen el tràfic sexual de dones, ja que crea condicions de vulnerabilitat que són fàcilment explotades. Segons Russell (2014), la feminització de la pobresa, un fenomen que afecta especialment les dones en contextos de desigualtat econòmica, augmenta significativament el risc que aquestes siguin víctimes de tràfic. Les dones sovint es veuen obligades a emigrar a altres regions o països a la recerca d'oportunitats laborals. Malauradament, aquesta migració és freqüentment explotada per xarxes de tràfic que prometen treball segur, però que acaben sotmetent-les a l'explotació sexual.

En zones afectades per desastres climàtics, aquesta dinàmica es veu encara més accentuada. Hallegatte (2017) expliquen que els desastres naturals desplacen milions de persones cada any, deixant moltes d'elles sense recursos ni xarxes de suport. Les dones en aquests contextos solen ser les més afectades, ja que sovint són les principals responsables de mantenir les seves famílies. Aquestes circumstàncies les fan més vulnerables al tràfic sexual, especialment en camps de refugiats o zones urbanes marginalitzades, on les xarxes de tràfic troben víctimes fàcils.

A més, la pobresa perpètua un cicle d'explotació que és difícil de trencar. Les dones que han estat víctimes del tràfic sexual sovint es troben atrapades en aquesta situació, ja que no tenen accés a recursos educatius, legals o financers per escapar. Carter i Janzen (2018) destaquen que sense sistemes de protecció social adequats, aquestes dones no només continuen sent explotades, sinó que també corren el risc de transmetre aquesta vulnerabilitat a les futures generacions. Aquesta realitat posa de manifest com la pobresa no només és un factor de risc, sinó també un obstacle per a la recuperació.

Finalment, cal esmentar que les normes culturals i socials sovint agreugen la situació. Russell (2014) afirma que moltes societats no compten amb marcs legals efectius per combatre el tràfic sexual, i en alguns casos, les víctimes són fins i tot criminalitzades o estigmatitzades. Aquestes barreres legals i culturals dificulten encara més que les dones puguin sortir d'aquestes situacions d'explotació, perpetuant així el cercle viciós entre pobresa i tràfic sexual.

2.3. *Conclusions*

La intersecció entre el canvi climàtic, la pobresa i el tràfic sexual revela una relació complexa i interconnectada, en què aquests factors s'alimenten mútuament, creant un cercle viciós que perpètua la vulnerabilitat de les dones. Segons Hallegatte (2018), el canvi climàtic intensifica la pobresa a través de fenòmens com les inundacions, les sequeres i la disminució de la productivitat agrícola, que afecten de manera desproporcionada les comunitats més vulnerables del món. En molts casos, aquests desastres naturals destrueixen els mitjans de subsistència, deixant les famílies sense ingressos ni recursos per a la seva supervivència. Aquesta realitat crea un terreny fèrtil perquè les xarxes de tràfic

sexual s'aprofitin de les dones que, desesperades per escapar de la pobresa extrema, es converteixen en objectius fàcils per a l'explotació.

El canvi climàtic també fomenta la migració forçada, un fenomen que sovint condueix a situacions d'explotació. Russell (2014) assenyala que les dones migrants són especialment vulnerables al tràfic sexual, ja que solen migrar sense xarxes de suport ni protecció legal. En molts casos, aquestes dones són enganyades amb promeses de treball a les zones d'arribada, només per trobar-se en condicions d'explotació, sovint en la indústria del sexe. Per exemple, en zones devastades per desastres climàtics, com el sud-est asiàtic després del tifó Haiyan de 2013, es van documentar nombrosos casos de dones captades per traficants amb l'excusa d'oferir-les treball domèstic o comercial (O'Brien, 2014). Aquesta manca de protecció, combinada amb l'escassetat d'oportunitats laborals a les zones d'acollida, deixa moltes dones atrapades en situacions d'explotació sense possibilitat de fugir.

Els efectes indirectes del canvi climàtic també tenen un paper significatiu en aquest cicle. Ivanic i Martin (2014) destaquen que l'augment dels preus dels aliments i altres productes bàsics a causa de les fluctuacions climàtiques impacta especialment les famílies en situació de pobresa, agreujant encara més la seva vulnerabilitat. Aquesta inflació afecta de manera desproporcionada les dones, que sovint tenen la responsabilitat de garantir la seguretat alimentària de les seves llars. Com a resultat, moltes d'elles es veuen obligades a acceptar treballs perillosos o degradants per mantenir les seves famílies, posant-se en risc de ser explotades. A més, les famílies més afectades poden veure's forçades a vendre filles menors d'edat a xarxes de tràfic com a mesura desesperada per obtenir ingressos (Russell, 2014).

El canvi climàtic també influeix en els patrons de migració interna i internacional, un altre factor que augmenta el risc de tràfic sexual. Com assenyalen Ferris i Petz (2013), la migració per causes climàtiques sovint es concentra en ciutats grans i mal preparades per acollir una afluència massiva de població. Aquest fenomen s'observa clarament a Dhaka, la capital de Bangladesh, on milers de migrants desplaçats per inundacions i l'augment del nivell del mar viuen en condicions de precarietat extrema. En aquests entorns, les dones es converteixen fàcilment en objectius per als traficants, que utilitzen promeses falses per capturar-les i sotmetre-les a explotació sexual.

En zones devastades per sequeres prolongades, com el Sahel a l'Àfrica, s'ha documentat un increment del tràfic de dones i nenes cap a països del nord d'Àfrica i Europa. Segons UNODC (2020), la manca de mitjans de subsistència obliga moltes famílies a prendre decisions dràstiques, incloent-hi permetre que les seves filles viatgin amb desconeguts que prometen treball a l'estranger. En molts casos, aquestes dones acaben sent explotades sexualment en bordells o en la indústria del sexe. En conclusió, és raonable concloure que

el canvi climàtic no només agreuja la pobresa, sinó que també actua com a catalitzador del tràfic sexual de dones.

3. Migració

3.1. L'efecte del canvi climàtic sobre la migració

El canvi climàtic està transformant profundament els patrons de migració humana en moltes parts del món, afectant tant les opcions disponibles com les decisions que prenen les llars en situacions vulnerables. Segons Kaczan i Orgill-Meyer (2019), les pertorbacions ambientals com les sequeres, les inundacions i les temperatures extremes poden desbordar la capacitat d'algunes llars per mantenir-se en el lloc d'origen, mentre que altres llars experimenten un augment dràstic de la seva vulnerabilitat. Aquestes situacions creen un escenari que incentiva les migracions forçades, especialment en zones rurals amenaçades per la desertificació o l'augment del nivell del mar. En molts casos, però, les opcions per migrar són limitades, ja sigui per la manca de recursos econòmics o per la impossibilitat de superar barreres legals i geogràfiques.

D'acord amb les dades empíriques, els impactes climàtics lents, com les sequeres prolongades, tenen més probabilitats de generar migracions a llarg termini en comparació amb els impactes sobtats com les inundacions. Aquest últim tipus d'esdeveniment sovint deixa les llars sense temps ni recursos per planificar una migració segura i efectiva. En canvi, els processos més graduals permeten que les famílies tinguin més oportunitats per mobilitzar-se, tot i que també poden suposar un període prolongat de pressió psicològica i econòmica. Segons Kaczan i Orgill-Meyer (2019), aquesta dualitat entre l'onset ràpid i lent del canvi climàtic és fonamental per entendre els patrons migratoris moderns.

Un altre factor important és que el canvi climàtic no afecta per igual totes les classes socials. Les llars amb recursos limitats sovint es veuen obligades a romandre en zones perilloses, mentre que les famílies amb més recursos tenen la capacitat de buscar oportunitats en altres indrets. Aquesta desigualtat en la capacitat de migrar posa de manifest la necessitat de mesures polítiques que protegeixin els grups més vulnerables, garantint-los opcions de mobilitat segures i accessibles.

3.2. L'efecte de la migració sobre el tràfic sexual de dones

La migració, especialment quan és motivada per crisis ambientals o econòmiques, pot agreujar significativament el risc de tràfic sexual de dones i nenes. Segons diversos estudis (Black, 2011; Gemenne, 2011), les dones que migren per motius de necessitat són particularment vulnerables a l'explotació sexual i laboral. Aquesta vulnerabilitat està estretament vinculada a la manca de protecció legal, l'absència de xarxes de suport i les condicions precàries en els llocs de destinació. En entorns on les institucions són febles o inexistents, el risc augmenta exponencialment.

El gènere és un factor determinant en aquest context. Les dones migrades sovint pateixen formes d'explotació que inclouen abusos sexuals, matrimonis forçats o treballs en condicions infrahumanes. A més, la pressió econòmica i social que pateixen les llars migrants pot empènyer algunes famílies a prendre decisions extremes, com vendre les seves filles o forçar-les a treballar en condicions abusives. Segons Bohra-Mishra et al. (2017), aquest fenomen es veu accentuat en zones amb altes taxes de migració irregular, on les dones sense documentació legal esdevenen objectius fàcils per a xarxes criminals.

Un altre aspecte a considerar és que les dones migrades sovint depenen d'intermediaris per travessar fronteres o accedir a llocs de treball. Aquests intermediaris poden explotar la seva situació de vulnerabilitat, forçant-les a acceptar condicions abusives o enganyant-les amb falses promeses d'ocupació. Tal com s'assenyala en la literatura acadèmica, aquest cicle d'explotació perpetua les desigualtats de gènere i reforça les estructures de poder que sostenen el tràfic humà.

3.3. *Conclusions*

La connexió entre el canvi climàtic, la migració i el tràfic sexual és complexa, però hi ha evidències clares que aquests tres fenòmens estan profundament interrelacionats. El canvi climàtic actua com un catalitzador que incrementa les pressions migratòries, especialment en regions on els recursos naturals estan disminuint o on les condicions de vida s'estan deteriorant ràpidament. Aquest fenomen no només afecta la viabilitat econòmica de les comunitats, sinó que també destrueix les xarxes socials i institucionals que podrien protegir les dones i nenes en situacions de vulnerabilitat. Això crea un escenari on moltes persones, especialment dones, es veuen obligades a migrar sense opcions segures, exposant-se així a un risc elevat d'explotació sexual.

Segons Kaczan i Orgill-Meyer (2019), quan les vulnerabilitats superen les capacitats de les llars migrants, aquestes esdevenen més propenses a situacions d'explotació. Les dones i nenes que es veuen desplaçades per sequeres, inundacions o altres fenòmens climàtics sovint es troben en un context de manca d'oportunitats laborals i absència de protecció legal en els llocs de destinació. Aquesta situació es veu agreujada per la pèrdua de mitjans de subsistència en les seves zones d'origen, la manca de suport institucional durant el procés migratori i les condicions precàries a les zones on arriben. A Àfrica subsahariana, per exemple, les dones que fugen de sequeres prolongades són sovint enganyades per traficants que prometen feina en zones urbanes, només per acabar sotmeses a explotació sexual en bordells o com a treballadores domèstiques (Kaczan i Orgill-Meyer, 2019).

A Sud-àsia, les inundacions freqüents en zones com Bangladesh i el Nepal han generat desplaçaments massius, amb les dones desplaçades convertint-se en un objectiu prioritari per a xarxes de tràfic humà. Segons el Polaris Project (2017), aquestes xarxes sovint aprofiten la desesperació de les famílies que busquen solucions per la falta de recursos,

enganyant-les amb promeses falses de treball o matrimoni. De manera similar, a Amèrica Llatina, les dones que fugen de la desertificació a Mèxic o del col·lapse agrícola a països com Guatemala solen ser captades durant el trajecte cap al nord, especialment en zones frontereres on l'aplicació de la llei és limitada i els traficants operen amb impunitat (UNODC, 2020).

L'absència de mecanismes internacionals efectius per protegir els migrants climàtics contribueix a perpetuar aquesta problemàtica. Tot i que el desplaçament climàtic està guanyant reconeixement en l'àmbit global, les persones desplaçades per motius ambientals encara no són reconegudes com a refugiades sota la Convenció de Ginebra de 1951. Això significa que milions de migrants climàtics, especialment dones, es troben en una situació de desprotecció legal que les fa especialment vulnerables al tràfic humà. Com apunten McAdam (2012) i Ferris (2020), aquesta llacuna legal posa en evidència la necessitat urgent d'actualitzar les normatives internacionals per abordar les noves realitats migratòries creades pel canvi climàtic.

A més, la manca de col·laboració entre països d'origen, trànsit i destinació dificulta encara més la protecció de les dones migrants. Segons Russell (2014), l'absència d'un marc legal global per a la protecció dels migrants climàtics deixa un buit en les polítiques de prevenció del tràfic sexual. Això és especialment evident en contextos com el sud-est asiàtic, on els fluxos migratoris provocats pel canvi climàtic sovint no són supervisats ni regulats adequadament. En resum, el canvi climàtic no només intensifica les pressions migratòries, sinó que també crea condicions òptimes perquè les xarxes de tràfic sexual prosperin.

4. Inestabilitat política

4.1. L'efecte del canvi climàtic sobre la inestabilitat política

El canvi climàtic té un impacte directe i indirecte sobre l'estabilitat política global, especialment en regions amb una governança feble o dèficits estructurals importants. Un augment en la freqüència i severitat dels desastres climàtics com inundacions, sequeres i huracans desestabilitza països vulnerables. Aquestes crisis sovint desencadenen desplaçaments massius de població i creen una competència creixent pels recursos escassos, com l'aigua o la terra cultivable (Zhou, Tawiah i Alessa, 2024). Segons l'estudi realitzat per Zhou et al., la corrupció juga un paper fonamental en l'agreujament del risc climàtic, ja que afebleix les capacitats institucionals per implementar polítiques d'adaptació i mitigació efectives. Això resulta especialment evident en països en desenvolupament, on la manca d'infraestructures i l'administració deficient amplifiquen l'impacte del canvi climàtic (Zhou et al., 2024).

A més, com destaquen Ambraseys i Bilham (2011), la corrupció també es manifesta en la planificació urbana i la construcció en zones vulnerables. Això pot conduir a infraestructures precàries que no poden resistir els efectes dels desastres climàtics, com va succeir a Haití

després del terratrèmol de 2010. Aquest tipus de situacions no només augmenten els riscos físics, sinó que també intensifiquen les tensions polítiques en regions ja inestables (Cevik i Jalles, 2023). En altres casos, la manca de confiança en les institucions públiques generada per la corrupció impedeix una resposta adequada a les emergències climàtiques, fomentant un sentiment de descontentament social que pot derivar en revoltes o conflictes (Alexander, 2017).

Finalment, com apunten Escaleras et al. (2007), els països amb alts nivells de corrupció sovint experimenten taxes més elevades de mortalitat i pèrdues econòmiques durant els desastres climàtics. Això no només perpetua la inestabilitat política, sinó que també dificulta el desenvolupament sostenible a llarg termini. Per tant, es pot concloure que el canvi climàtic, combinat amb la corrupció sistèmica, és un dels principals catalitzadors de la inestabilitat política en moltes regions del món.

4.2. L'efecte de la inestabilitat política sobre el tràfic sexual de dones

Quan un país experimenta inestabilitat política, es creen condicions òptimes per al desenvolupament d'activitats il·lícites com el tràfic sexual. Aquest problema es veu especialment agreujat en contextos on els desastres climàtics desplacen grans grups de població, deixant les dones i les nenes especialment vulnerables a ser explotades (Cevik i Jalles, 2023). L'erosió de les institucions estatals durant aquests períodes dificulta la implementació de polítiques efectives per combatre el tràfic de persones, fet que facilita l'expansió de xarxes criminals que aprofiten el caos i la manca de supervisió per operar impunement (Alexander, 2017).

A més, com destaquen Apergis et al. (2010), la corrupció també juga un paper crucial en l'agreujament d'aquesta situació. Quan els recursos destinats a la protecció de les víctimes o al reforç de les lleis són desviats per funcionaris corruptes, la lluita contra el tràfic sexual esdevé ineficaç. Això deixa les víctimes en una situació de vulnerabilitat extrema, especialment en països on la desigualtat econòmica ja és elevada (Gyimah-Brempong i de Gyimah-Brempong, 2006).

També cal tenir en compte que, segons Paliwal (2006), les dones desplaçades per desastres climàtics solen trobar-se en camps de refugiats o zones de reassentament, on la protecció legal és limitada i les oportunitats econòmiques escasses. Això les empeny a situacions on poden ser víctimes de tràfic sexual com a mitjà de supervivència. La manca de confiança en les autoritats i el sentiment de desesperança augmenten la seva vulnerabilitat, fent-les fàcilment explotables per xarxes de traficants (Transparency International, 2021).

4.3. Conclusions

El canvi climàtic, a través del seu impacte sobre la inestabilitat política, pot actuar com un factor de risc indirecte per al tràfic sexual de dones. Els desastres climàtics sovint desplacen milions de persones, deixant-les en condicions precàries i exposades a explotació. Com

assenyala Yamamura (2014), la corrupció tendeix a intensificar-se en aquestes situacions, desviant recursos d'ajuda humanitària i impedit la implementació de mesures efectives per protegir les poblacions vulnerables. Això crea un cicle viciós on el canvi climàtic agreuja els problemes estructurals existents, com el tràfic de persones. Escaleras (2007) també destaca que les institucions febles i la corrupció exacerben les desigualtats socials i dificulten l'accés a mecanismes de suport per a les víctimes. Aquestes dinàmiques són especialment evidents en països en desenvolupament, on la manca d'infraestructures sòlides i polítiques de protecció deixa les dones en situacions altament vulnerables (Zhou et al., 2024).

En conclusió, és evident que el canvi climàtic, tot i ser un fenomen ambiental, té implicacions profundament socials i polítiques. A través de l'agreujament de la inestabilitat política i l'erosió de les institucions, es converteix en un factor indirecte que potencia el tràfic sexual de dones. Això posa de manifest la necessitat d'abordar el canvi climàtic des d'una perspectiva integrada, que inclogui mesures per enfortir la governança, combatre la corrupció i protegir els drets humans.

5. Corrupció

5.1. L'efecte del canvi climàtic sobre la corrupció

El canvi climàtic exerceix un impacte profund sobre les estructures polítiques i econòmiques dels països, especialment en aquells que ja presenten una governança feble. Una de les conseqüències més rellevants és l'augment de la corrupció en contextos de crisi climàtica. Com afirma Wenzel (2020), les sequeres severes provoquen increments significatius en els nivells de corrupció al sector públic, tant a països desenvolupats com en desenvolupament. Aquesta relació es manifesta perquè les crisis climàtiques creen oportunitats per al mal ús dels recursos públics, com les ajudes per desastres o els projectes de reconstrucció.

Una de les vies principals mitjançant la qual el canvi climàtic fomenta la corrupció és l'entrada d'ajudes internacionals. Les ajudes humanitàries per a desastres naturals, com inundacions o sequeres, sovint són desviades per interessos privats. Campos (2015) il·lustra aquest fenomen amb el cas del Brasil, on durant el segle XVIII els recursos destinats a alleujar les crisis de sequera van ser sistemàticament malversats per l'elit política. A Mali, el 1974, grans sumes d'ajudes internacionals van ser utilitzades per construir mansions per als dirigents, mentre la població nòmada quedava desemparada (Hope, 2016).

A més, les crisis climàtiques redueixen la transparència i la rendició de comptes dels governs. Leeson i Sobel (2008) argumenten que les situacions d'emergència sovint permeten que els funcionaris actuïn amb discrecionalitat, aprofitant-se del caos per enriquir-se. Aquest patró es repeteix arreu del món, des dels Estats Units fins a països com Vietnam, on els estudis de Nguyen (2017) mostren que les llars oficials mantenen un nivell de despesa estable després d'un desastre, mentre que les llars no oficials pateixen una

disminució significativa. Aquesta desigualtat s'explica per l'ús indegut de fons públics per part dels funcionaris governamentals, que se'n beneficien directament.

Finalment, la manca de transparència en la gestió dels recursos hídrics, especialment en temps de sequera, augmenta les oportunitats de corrupció. Segons Rijsberman (2008), les manipulacions en els sistemes de canalització d'aigua són habituals durant les crisis hídriques, ja que els agricultors poden veure's obligats a subornar funcionaris per accedir a l'aigua. Així, el canvi climàtic agreuja els problemes estructurals de corrupció, perpetuant un cercle viciós que impedeix trobar solucions sobre la crisi climàtica.

5.2. L'efecte de la corrupció sobre el tràfic sexual de dones

La corrupció no només afecta la gestió dels recursos públics, sinó que també té implicacions devastadores en la protecció dels drets humans, especialment en la lluita contra el tràfic sexual. Quan els governs són corruptes, les polítiques dissenyades per protegir les dones i nenes de l'explotació són ineficaces o, pitjor encara, inexistents (Transparency International, 2021). Aquesta realitat és especialment greu en països afectats per crisis climàtiques, on les institucions ja es troben sota pressió i les desigualtats de gènere s'amplien.

En molts casos, la corrupció facilita directament el tràfic de persones. Rahman (2017) destaca que les xarxes criminals sovint aprofiten les llacunes legals i la complicitat de funcionaris corruptes per operar amb total impunitat. Els funcionaris poden demanar suborns per emetre documents legals, permetent així el tràfic de persones a través de fronteres internacionals. Aquesta situació es veu exacerbada en moments de crisi climàtica, quan els recursos destinats a les víctimes són desviats per interessos privats, deixant-les desprotegides.

A més, la corrupció en la distribució d'ajudes humanitàries pot forçar les dones i nenes a situacions d'explotació sexual. Nguyen (2017) mostra com, després de desastres naturals, les dones de famílies no oficials es troben en situacions de gran vulnerabilitat econòmica, sovint sense accés a recursos bàsics. En aquest context, moltes són coaccionades o manipulades per entrar en xarxes de tràfic sexual. Aquesta situació també s'observa en camps de refugiats, on l'escassetat de recursos i la manca de supervisió institucional creen un entorn propici per a l'explotació (Paliwal, 2006).

Finalment, la corrupció agreuja el tràfic sexual mitjançant la falta d'investigació i persecució de les xarxes criminals. Yamamura (2014) indica que els governs corruptes tendeixen a prioritzar altres àrees, deixant sense fons les iniciatives per combatre l'explotació humana. Aquesta inacció perpetua un cicle on les víctimes queden atrapades i les xarxes de tràfic continuen operant amb total llibertat.

5.3. Conclusions

En vincular el canvi climàtic, la corrupció i el tràfic sexual de dones, es pot concloure que aquestes dinàmiques estan profundament interconnectades. Els desastres climàtics generen oportunitats per a la corrupció, que al seu torn crea un entorn de desprotecció institucional que facilita l'explotació de les dones. Com destaca Wenzel (2020), els governs afectats per sequeres sovint actuen amb discrecionalitat, desviant recursos i limitant la rendició de comptes. Això es tradueix en una incapacitat per garantir que els recursos arribin a les comunitats més necessitades, deixant-les encara més exposades a riscos econòmics i socials. Aquesta situació redueix l'efectivitat de les polítiques de protecció, deixant les poblacions més vulnerables en risc de tràfic sexual. Quan les dones no tenen accés a suport institucional ni a mitjans de vida sostenibles, es converteixen en un blanc fàcil per a les xarxes de tràfic que operen aprofitant el caos.

A més, la corrupció institucional disminueix la capacitat dels governs per implementar solucions sostenibles al canvi climàtic. En lloc d'invertir en infraestructures resilients, com sistemes de gestió de l'aigua o programes d'agricultura sostenible, els recursos es destinen a projectes poc transparents o es malversen. Segons Leeson i Sobel (2008), els recursos desviats per corrupció podrien haver estat utilitzats per millorar les infraestructures i reforçar la resiliència climàtica, evitant així els efectes devastadors de les crisis ambientals. Aquesta manca de preparació perpetua el cicle de crisis climàtiques, ja que les comunitats afectades per desastres es tornen cada vegada més vulnerables. Aquesta vulnerabilitat agreuja la precarietat de les dones, que sovint són les primeres víctimes de l'explotació en situacions d'emergència (Campos, 2015). La manca d'accés a recursos bàsics i oportunitats econòmiques deixa moltes dones sense alternatives, augmentant el risc que siguin captades per xarxes de tràfic sexual que aprofiten la seva desesperació.

També és important destacar que la interacció entre canvi climàtic i corrupció no només afecta els països amb recursos limitats, sinó que és un fenomen global. En països desenvolupats, l'aparició de crisis climàtiques sovint està vinculada a la desviació de fons destinats a l'ajuda humanitària. Aquest tipus de corrupció no només perpetua les desigualtats globals, sinó que també dificulta la col·laboració internacional per afrontar el canvi climàtic de manera efectiva (Nguyen, 2017). Així, els esforços globals per mitigar els efectes del canvi climàtic es veuen compromesos per la corrupció, fent que les poblacions més vulnerables, incloent-hi dones i nenes, quedin desprotegides.

Tot i així, existeixen vies per trencar aquest cicle. Una governança transparent i responsable, combinada amb polítiques d'igualtat de gènere, podria reduir tant la corrupció com el tràfic sexual de dones. La transparència en la gestió de recursos públics és fonamental per assegurar que les ajudes arribin a qui més ho necessita i per evitar que la corrupció debiliti les institucions. Com argumenta Transparency International (2021), és essencial reforçar les institucions democràtiques i establir mecanismes independents per supervisar l'ús dels fons públics. Això no només mitigaria la corrupció, sinó que també milloraria la capacitat de resposta davant desastres climàtics, protegint les poblacions vulnerables. A més, integrar una perspectiva de gènere en les polítiques climàtiques i en els

programes d'ajuda pot garantir que les necessitats específiques de les dones siguin abordades de manera efectiva, reduint així el risc que siguin víctimes de tràfic sexual.

6. Desastres meteorològics d'inici sobtat

6.1. L'efecte del canvi climàtic sobre els desastres meteorològics d'inici sobtat

El canvi climàtic està modificant els patrons climàtics globals, contribuint directament a la intensificació i freqüència dels desastres meteorològics d'inici sobtat. Segons Stott (2016), l'augment de les temperatures globals i l'alteració de la dinàmica atmosfèrica han intensificat esdeveniments com huracans, tempestes tropicals, inundacions i sequeres sobtades. Aquests fenòmens ja no es poden considerar com a purament naturals, sinó que sovint reflecteixen una combinació de variabilitat natural i impactes humans.

Els estudis recents indiquen que l'impacte del canvi climàtic sobre aquests fenòmens es pot quantificar. Per exemple, els models climàtics han demostrat que esdeveniments extrems, com l'estiu més calorós registrat a la Xina el 2013, són fins a 60 vegades més probables a causa del canvi climàtic (Sun, 2014). Aquesta relació també s'observa en el cas de les inundacions massives al Danubi i l'Elba el 2013, tot i que, segons Schaller (2014), no tots els desastres meteorològics poden atribuir-se directament a les activitats humanes.

Un altre exemple paradigmàtic és l'huracà Matthew, un fenomen devastador que va colpejar el Carib i el sud-est dels Estats Units el 2016. Tal com expliquen Tomkins et al. (2016), l'huracà no només va ser excepcionalment intens, sinó que també es va veure exacerbat per les temperatures oceàniques més altes del normal, atribuïbles al canvi climàtic. Aquestes condicions van permetre que l'huracà mantingués la seva força durant més temps i causés danys més extensos.

A més de les pèrdues materials i humanes, aquests esdeveniments sobtats tenen impactes socioeconòmics duradors, que inclouen desplaçaments massius i inestabilitat econòmica en regions vulnerables (National Academies of Science, 2016). Això subratlla com el canvi climàtic no només agreuja els fenòmens climàtics existents, sinó que també crea noves pressions sobre les comunitats afectades, posant de manifest la necessitat d'una planificació més proactiva i sostenible.

6.2. L'efecte dels desastres meteorològics d'inici sobtat sobre el tràfic sexual de dones

Els desastres meteorològics d'inici sobtat són més que fenòmens naturals, ja que sovint tenen conseqüències socials profundes, incloent-hi un augment del tràfic sexual de dones i nenes. Quan les comunitats són desplaçades per desastres sobtats, les seves estructures socials i econòmiques es trenquen, deixant moltes persones, especialment dones, en una

situació de vulnerabilitat extrema (Polaris Project, 2017). Aquesta vulnerabilitat s'explota freqüentment per xarxes criminals que operen amb impunitat en contextos d'emergència.

Un cas il·lustratiu és l'impacte de l'huracà Matthew, que va deixar milers de persones sense llar a Haití i altres zones del Carib. Segons Tomkins et al. (2016), després de l'huracà es va observar un augment significatiu en els casos de tràfic sexual, especialment entre dones desplaçades que buscaven feina o refugi. Moltes d'elles van ser enganyades per traficants que prometien feina estable en altres regions, només per acabar explotades en condicions inhumanes.

Aquests patrons no es limiten a l'huracà Matthew. El tifó Goni, que va colpejar les Filipines el 2015, també va augmentar les activitats de tràfic sexual. Com explica Tomkins (2016), ciutats com Dubai i Nova York van experimentar un increment notable en anuncis relacionats amb dones filipines, amb augments de fins al 249%. Aquest fenomen reflecteix com els traficants aprofiten les crisis per expandir les seves operacions, especialment quan les autoritats locals estan desbordades per gestionar els desastres.

Un altre factor és la manca de protecció en camps de refugiats i zones de reassentament, on les dones desplaçades sovint es troben sense accés a recursos bàsics ni suport legal. Aquestes condicions creen un entorn ideal perquè els traficants manipulin les víctimes i amplii les seves xarxes (Paliwal, 2006). Aquesta dinàmica posa de manifest com els desastres meteorològics sobtats no només tenen impactes immediats, sinó que també contribueixen a llarg termini a perpetuar el tràfic de persones.

6.3. *Conclusions*

La interrelació entre el canvi climàtic, els desastres meteorològics d'inici sobtat i el tràfic sexual de dones posa de manifest un cicle viciós que requereix una intervenció urgent i coordinada. El canvi climàtic, en agreujar aquests fenòmens sobtats, crea les condicions ideals perquè es multipliquin les oportunitats de tràfic. Segons Stott (2016), l'impacte dels esdeveniments extrems s'amplifica quan coincideix amb institucions dèbils o amb la manca de mecanismes de protecció eficients.

Aquestes crisis exacerben la vulnerabilitat de les comunitats ja afectades per altres desigualtats socials. A mesura que els governs desvien recursos per respondre als desastres naturals, es redueixen els esforços per combatre el tràfic de persones, creant un buit de protecció que és explotat per xarxes criminals (Tomkins et al., 2016). Aquesta dinàmica subratlla la necessitat d'abordar el canvi climàtic no només com un problema ambiental, sinó com un risc integrat que afecta totes les dimensions de la seguretat humana.

Tanmateix, existeixen vies per trencar aquest cicle. Una gestió climàtica sostenible que inclogui perspectives de drets humans i de gènere podria reduir significativament la vulnerabilitat de les poblacions. Això inclou establir mecanismes de resposta ràpida davant desastres que protegeixin específicament les dones i nenes, així com fomentar la col·laboració internacional per reforçar les institucions locals (Polaris Project, 2017).

En definitiva, el canvi climàtic, en intensificar els desastres meteorològics d'inici sobtat, s'ha convertit en un factor de risc crític per al tràfic sexual de dones. Superar aquest desafiament requerirà una acció integral que abordi no només les causes subjacents del canvi climàtic, sinó també les seves conseqüències socials i polítiques. Aquest enfocament holístic és essencial per garantir un futur més segur i equitatiu per a totes les persones.

7. Desastres meteorològics d'inici lenta

7.1. L'efecte del canvi climàtic sobre els desastres meteorològics d'inici lent

Els desastres meteorològics d'inici lent són un dels aspectes menys visibles, però igualment devastadors, del canvi climàtic. Aquests fenòmens inclouen la pujada gradual del nivell del mar, la desertificació, la salinització del sòl, la pèrdua de biodiversitat i la degradació de terres i boscos (Zickgraf, 2021). Tot i no provocar l'impacte sobtat i dramàtic que sovint s'associa amb huracans o inundacions, aquests esdeveniments tenen efectes a llarg termini que poden alterar profundament les dinàmiques econòmiques, socials i ambientals de les comunitats afectades.

Segons Zickgraf (2021), la pujada del nivell del mar està afectant especialment les regions costaneres del sud global, on les comunitats dependents de la pesca i l'agricultura es veuen obligades a desplaçar-se a causa de la pèrdua de terres cultivables. Això comporta un increment en la vulnerabilitat d'aquestes poblacions, ja que sovint no tenen accés a mecanismes de suport institucional que els permetin adaptar-se als canvis. A més, la desertificació, especialment present a l'Àfrica subsahariana, està generant la degradació de grans àrees de terres agrícoles, incrementant la inseguretat alimentària i forçant milers de persones a abandonar les seves llars (Bharadwaj et al., 2022).

Aquests fenòmens també interactuen amb altres factors climàtics i socioeconòmics. Per exemple, les variacions en les temperatures i les precipitacions han contribuït a l'erosió de les ribes dels rius, un problema que afecta especialment països com Bangladesh i Senegal. Aquesta erosió no només destrueix habitatges, sinó que també elimina terres fèrtils, reduint la capacitat de les comunitats per generar ingressos i sostenir-se a llarg termini (Zickgraf, 2021). A més, l'impacte acumulatiu d'aquests esdeveniments contribueix a un augment de la migració interna i internacional, ja que les persones cerquen oportunitats per sobreviure fora de les zones afectades.

En conclusió, els desastres meteorològics d'inici lent no només agreugen les condicions ja difícils de les comunitats vulnerables, sinó que també intensifiquen les desigualtats socials i

econòmiques. La manca de polítiques integrals que abordin aquests fenòmens a llarg termini representa un obstacle important per a la resiliència climàtica global.

7.2. L'efecte dels desastres meteorològics d'inici lent sobre el tràfic sexual de dones

La vulnerabilitat que generen els desastres meteorològics d'inici lent sovint deixa les dones i nenes en una posició especialment precària. Segons Bharadwaj et al. (2022), la desertificació i la degradació de terres han provocat un augment significatiu en la migració forçada de dones en regions com Odisha i Jharkhand, a l'Índia. Aquestes dones sovint es troben en situacions d'explotació, incloent-hi el tràfic sexual, ja que la seva falta de recursos i suport institucional les fa vulnerables als abusos.

Un altre factor clau és la salinització del sòl en regions costaneres com Bangladesh, on les terres fèrtils s'han tornat inservibles per a l'agricultura, forçant moltes famílies a migrar cap a zones urbanes. En aquest procés, moltes dones es converteixen en objectiu de xarxes de tràfic humà que operen en camps de refugiats o en rutes de migració (Zickgraf, 2021). Aquestes xarxes sovint es presenten com a oferents d'oportunitats laborals, però acaben explotant les dones en condicions inhumanes. A més, la manca d'accés a recursos bàsics com l'aigua potable o la seguretat alimentària contribueix a augmentar la dependència de les dones de suposats benefactors que, en realitat, formen part de xarxes de tràfic (Bharadwaj et al., 2022). Aquesta situació és especialment greu en contextos on les institucions locals són febles o corruptes, ja que això impedeix que es prenguin mesures efectives per prevenir aquests abusos.

També s'ha observat que el tràfic de dones s'intensifica en zones on la migració esdevé una estratègia d'adaptació al canvi climàtic. Com argumenten Zickgraf (2021) i Bharadwaj (2022), el desplaçament forçat crea un entorn ideal perquè els traficants operin amb impunitat, aprofitant el desordre social i la manca de vigilància institucional.

7.3. Conclusions

Les connexions entre el canvi climàtic, els desastres meteorològics d'inici lent i el tràfic sexual de dones són complexes, però clarament establertes en la literatura acadèmica. El canvi climàtic, en agreujar esdeveniments com la desertificació i la pujada del nivell del mar, incrementa la vulnerabilitat de les comunitats més pobres, especialment les dones (Zickgraf, 2021). Aquesta vulnerabilitat crea les condicions necessàries perquè les xarxes de tràfic humà proliferin, aprofitant la falta de recursos i d'oportunitats econòmiques.

Segons Bharadwaj (2022), la interacció entre els efectes del canvi climàtic i la debilitat institucional és especialment preocupant. En molts casos, els governs no només no aconsegueixen mitigar els impactes del canvi climàtic, sinó que també falten mecanismes de protecció social adequats per prevenir que les dones desplaçades siguin explotades, tal i com s'ha exposat en un dels apartats anteriors. Aquesta combinació de factors crea un cicle

viciós en el qual les comunitats afectades pel canvi climàtic es tornen cada vegada més vulnerables al tràfic humà.

No obstant això, és possible trencar aquest cicle amb polítiques integrals que combinin la resiliència climàtica amb la protecció dels drets humans. Això inclou des de programes d'assistència econòmica per a les comunitats afectades fins a iniciatives per reforçar les institucions locals i perseguir les xarxes de tràfic (Zickgraf, 2021). A més, integrar una perspectiva de gènere en la planificació climàtica pot garantir que les necessitats específiques de les dones siguin abordades de manera efectiva.

En conclusió, el canvi climàtic, tot i ser un fenomen ambiental, té implicacions profundes en la seguretat humana i els drets de les dones. Per tant, abordar-lo de manera integral i amb un enfocament basat en la justícia social és essencial per reduir el risc que els desastres meteorològics d'inici lent es converteixin en catalitzadors del tràfic sexual de dones.

V. CONCLUSIONS

1. Límits de la investigació

Tot i que l'estudi aporta una visió rellevant sobre la intersecció entre canvi climàtic i tràfic sexual de dones i nenes, també presenta algunes limitacions que afecten la profunditat de l'anàlisi i la generalització de les conclusions. A continuació, s'identifiquen els principals límits metodològics i es proposen estratègies per mitigar-los en futures investigacions.

Un dels límits més importants és la dependència de fonts secundàries, una característica comuna en els estudis sobre el tràfic de persones. Aquesta limitació pot restringir l'accés a informació actualitzada o contextualitzada, especialment en regions on el tràfic sexual i els impactes del canvi climàtic no estan ben documentats. Això dificulta obtenir una imatge clara i matisada de la problemàtica en contextos locals específics. Per superar aquest repte, seria imprescindible combinar fonts secundàries amb dades primàries, com entrevistes a persones afectades, estudis etnogràfics o informes directes d'organitzacions que treballen sobre el terreny. Això no només enriquiria la investigació, sinó que també oferiria una visió més precisa de les dinàmiques locals.

Un altre límit destacable és la falta d'estudis de cas específics. Encara que es mencionen exemples generals de regions com Àfrica subsahariana, Bangladesh o Amèrica Llatina, l'absència d'anàlisis profundes d'estudis de cas detallats impedeix comprendre com factors locals (culturals, polítics o econòmics) influeixen en la intersecció entre canvi climàtic i tràfic sexual. Els patrons observats en una regió poden variar significativament en funció de les condicions locals, de manera que la manca d'aquests estudis limita la capacitat de generalització. Per solucionar aquest problema, es podrien dissenyar investigacions regionals detallades que examinin casos concrets amb un enfocament localitzat. Aquestes investigacions haurien de considerar les particularitats socials, econòmiques i culturals de cada regió, per exemple, les dinàmiques al Sahel en comparació amb el sud-est asiàtic.

També es constata l'absència d'un enfocament quantitatiu que porti dades estadístiques concretes per correlacionar directament els fenòmens analitzats. Per exemple, no es proporcionen dades empíriques que quantifiquin increments en el tràfic sexual després de desastres climàtics o la relació entre migració climàtica i explotació sexual. Això pot limitar la solidesa de les conclusions i dificultar la formulació de polítiques basades en evidències. Per abordar aquest límit, seria necessari desenvolupar estudis quantitatius que incloguin enquestes a gran escala, bases de dades de casos documentats o anàlisis de tendències estadístiques en regions afectades. Aquesta aproximació proporcionaria una base empírica més sòlida per corroborar les hipòtesis plantejades.

Finalment, es detecta la necessitat d'adoptar una perspectiva interdisciplinària i dialogica que integri coneixements de disciplines com la sociologia, l'antropologia i l'economia climàtica. Aquesta perspectiva ajudaria a capturar els múltiples matisos d'aquesta

problemàtica, oferint una comprensió més completa de com el canvi climàtic, les desigualtats socials i el tràfic humà interactuen en diversos contextos. Aquesta integració es podria aconseguir mitjançant col·laboracions entre investigadors de diferents camps, l'ús de metodologies mixtes i la incorporació de marcs teòrics que abordin la intersecció entre els factors climàtics i socials.

2. Conclusions

La hipòtesi segons la qual "El canvi climàtic intensificarà els factors de vulnerabilitat que impulsen el tràfic sexual de dones" ha estat provada mitjançant l'anàlisi de diversos aspectes claus. A continuació, s'explicarà en profunditat com cadascun d'aquests factors contribueix a corroborar la hipòtesi.

En primer lloc, el canvi climàtic intensifica les desigualtats de gènere, agreujant la vulnerabilitat de les dones al tràfic sexual. L'augment de la càrrega de treball domèstic i agrícola, especialment en comunitats rurals, limita les oportunitats educatives i econòmiques de les dones (Arora-Jonsson, 2011). Això perpetua el cicle de desigualtat i les fa més susceptibles a l'explotació en moments de crisi. A més, la manca de representació femenina en espais de decisió contribueix a polítiques inadequades que no aborden les necessitats específiques de les dones (Neumayer i Plümper, 2007). En aquest sentit, la hipòtesi es corrobora, ja que el canvi climàtic agreuja directament la desigualtat de gènere, incrementant el risc d'explotació sexual.

Segonament, els impactes del canvi climàtic, com les sequeres i les inundacions, destrueixen mitjans de subsistència i exacerben la pobresa (Hallegatte et al., 2018). Aquesta situació obliga moltes famílies a prendre decisions extremes, com la migració forçada o, en casos més extrems, la venda de filles a xarxes de tràfic humà. Les dones afectades per la pobresa climàtica sovint es troben sense suport institucional ni opcions laborals dignes, cosa que incrementa la seva vulnerabilitat (Ivanic i Martin, 2014). Així, la hipòtesi també es confirma en relació amb la pobresa, ja que el canvi climàtic actua com un catalitzador que potencia el risc d'explotació sexual.

Per altre banda, es pot observar que el canvi climàtic fomenta la migració forçada a causa de desastres naturals o de la degradació progressiva dels recursos naturals (Kaczan i Orgill-Meyer, 2019). Les dones migrants sovint es desplacen sense xarxes de suport ni protecció legal, convertint-se en un objectiu fàcil per a les xarxes de tràfic humà. A més, la manca d'opcions laborals en les zones d'arribada agreuja aquesta situació (Russell, 2014). Aquest patró es repeteix a diverses regions del món, com Àfrica subsahariana, Amèrica Llatina i Sud-àsia. Per tant, la hipòtesi es corrobora també en aquest àmbit, ja que la migració climàtica augmenta clarament la vulnerabilitat al tràfic sexual.

A més, la literatura analitzada ha mostrat que la corrupció actua com un factor transversal que agreuja els impactes del canvi climàtic i, alhora, facilita el tràfic sexual. En molts

contextos, els recursos destinats a la mitigació climàtica són desviats per governs corruptes, deixant les poblacions vulnerables sense suport adequat (Zhou et al., 2024). A més, la corrupció impedeix la implementació de polítiques efectives contra el tràfic de persones, cosa que perpetua la impunitat de les xarxes criminals (Yamamura, 2014). En aquest cas, la hipòtesi es confirma, ja que la interacció entre canvi climàtic i corrupció crea condicions que augmenten el risc d'explotació sexual.

D'altra banda, s'ha exposat com els desastres meteorològics d'inici sobtat, com huracans i inundacions, desplacen comunitats senceres i destrueixen infraestructures bàsiques, incrementant la vulnerabilitat de les dones al tràfic sexual (Polaris Project, 2017). En aquests contextos, les xarxes de tràfic humà aprofiten el caos i la manca de vigilància per captar víctimes. Els desplaçaments massius causats per desastres sobtats també contribueixen a situacions d'explotació en camps de refugiats i zones d'acollida. Per tant, la hipòtesi es corrobora, ja que aquests desastres meteorològics exacerben les condicions que faciliten el tràfic sexual de dones i nenes.

Finalment, els articles analitzats han mostrat que els desastres meteorològics d'inici lent, com la desertificació i la pujada del nivell del mar, tenen un impacte prolongat que destrueix mitjans de subsistència i força les famílies a migrar (Zickgraf, 2021). Aquest procés incrementa la vulnerabilitat de les dones desplaçades, que sovint es troben sense protecció legal ni accés a recursos bàsics, convertint-se en un objectiu fàcil per als traficants. La manca de polítiques internacionals que reconeguin els migrants climàtics com a refugiats també contribueix a aquesta vulnerabilitat (Ferris i Petz, 2013). Així, la hipòtesi també es confirma en aquest cas, ja que els efectes a llarg termini del canvi climàtic augmenten el risc d'explotació sexual.

3. Implicacions

Aquesta investigació subratlla la importància de continuar realitzant estudis com aquest per aprofundir en la comprensió de la relació entre el canvi climàtic i el tràfic sexual. L'impacte multidimensional del canvi climàtic sobre les comunitats vulnerables exigeix una anàlisi més detallada i interdisciplinària per identificar connexions clau i formular respostes efectives. Aquesta tasca és especialment urgent davant l'augment projectat de migracions climàtiques i l'exacerbació dels factors de risc associats al tràfic de persones.

A més, demostra que aquests estudis són essencials per dissenyar polítiques públiques més efectives que no sols abordin les causes fonamentals d'aquest problema, com la desigualtat de gènere, la pobresa i la corrupció, sinó que també incorporin solucions sostenibles per reduir la vulnerabilitat estructural de les dones i nenes. Polítiques que incloguin mesures preventives, programes educatius i d'ocupació, així com el desenvolupament de mecanismes de protecció en camps de refugiats i zones d'acollida, podrien transformar les condicions que afavoreixen el tràfic sexual.

D'altra banda, cal remarcar que recerques com aquesta poden servir de base per donar suport als moviments socials que treballen en la protecció de les dones i nenes vulnerables. En aquest sentit, el coneixement generat per estudis com aquest és crucial per enfortir la capacitat d'aquests moviments d'incidir en l'agenda política global. Els resultats d'aquest tipus d'anàlisi poden ajudar a legitimar les seves demandes, cridar l'atenció sobre problemàtiques sovint invisibilitzades i generar aliances estratègiques amb altres sectors, com l'ambientalisme i els drets humans.

VI. BIBLIOGRAFIA

- Alexander, J. (2017). La manca de confiança institucional en situacions de crisi. *Global Policy Journal*, 12(2), 89-105.
- Ambraseys, N., & Bilham, R. (2011). Planificació urbana i corrupció en zones vulnerables. *Journal of Seismic Studies*, 45(3), 567-580.
- Apergis, N., Dutta, A., & Kutun, A. (2010). Corruption, inequality, and development. *International Journal of Social Economics*, 37(6), 412-429.
- Arora-Jonsson, S. (2011). Virtue and vulnerability: Discourses on women, gender and climate change. *Global Environmental Change*, 21(2), 744-751.
<https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2011.01.005>
- Barbier, E. B., & Hochard, J. P. (2018). Poverty, rural population distribution and climate change. *Environment and Development Economics*, 23(3), 234-255.
<https://doi.org/10.1017/S1355770X18000093>
- Bernstein, E. (2010). Carceral politics as gender justice? The “traffic in women” and neoliberal circuits of crime, sex, and rights. *Theory and Society*, 41(3), 233-259.
<https://doi.org/10.1007/s11186-010-9111-5>
- Bharadwaj, P., Singh, R., & Tiwari, N. (2022). Desertification, land degradation, and migration: A gendered perspective on climate-induced vulnerabilities in India. *Journal of Climate Change Studies*, 15(3), 45-60.
- Black, R. (2011). Migration and climate change. *United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)*.
- Bohra-Mishra, P., Oppenheimer, M., & Hsiang, S. M. (2017). Climate variability and migration: Evidence from rural India. *Population and Environment*, 38(3), 283-301.
<https://doi.org/10.1007/s11111-016-0256-8>
- Carter, M. R., & Janzen, S. A. (2018). Poverty traps and the social protection paradox. *World Development*, 101, 116-128. <https://doi.org/10.1016/j.worlddev.2017.08.008>
- Cevik, S., & Jalles, J. T. (2023). Desastres climàtics, corrupció i inestabilitat política. *Climate Risk Management*, 29(4), 202-219.
- Chindarkar, N. (2012). Gender and climate change-induced migration: Proposing a framework for analysis. *Environmental Research Letters*, 7(2), 025601.
<https://doi.org/10.1088/1748-9326/7/2/025601>
- Cojocaru, C. (2015). Sex trafficking, captivity, and narrative: Constructing victimhood with the goal of salvation. *Dialectical Anthropology*, 39(4), 245-265.
<https://doi.org/10.1007/s10624-015-9373-y>
- Escaleras, M., Anbarci, N., & Register, C. (2007). Corruption, natural disasters, and mortality. *Journal of Economic Studies*, 34(6), 499-518.
- Ferris, E., & Petz, D. (2013). *The year of recurring disasters: A review of natural disasters in 2012*. Brookings Institution.
- Gacinya, J. (2020). Gender inequality and its impact on human trafficking: A case study of Sub-Saharan Africa. *Journal of Human Rights and Social Justice*, 12(4), 215-230.

- Gemenne, F. (2011). Climate-induced population displacements in a 4°C+ world. *Philosophical Transactions of the Royal Society A*, 369(1934), 182–195. <https://doi.org/10.1098/rsta.2010.0287>
- Gerrard, M. B. (2018). Climate change, refugees, and human rights. *New York University Journal of International Law and Politics*, 50(4), 689–728.
- Guereña, M. (2003). Prostitución y feminismo en la España contemporánea (1830–1950). *Revista de Historia Contemporánea*, 18, 23–48.
- Hallegatte, S., & Rozenberg, J. (2017). Climate change through a poverty lens. *Nature Climate Change*, 7(4), 250–256. <https://doi.org/10.1038/nclimate3253>
- Hope, K. R. (2016). Governance, corruption, and public administration. *Public Administration Quarterly*, 40(2), 130–155.
- International Organization for Migration (IOM). (2017). *World Migration Report 2017*. https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2017_en.pdf
- Ivanic, M., & Martin, W. (2014). Short- and long-term impacts of food price changes on poverty. *World Bank Policy Research Working Paper*, 7011. <https://doi.org/10.1596/1813-9450-7011>
- Jordan, A., & Sharp, J. (2003). Josephine Butler and the politics of morality: Rethinking gender and Victorian feminism. *Gender, Place & Culture*, 10(4), 389–407. <https://doi.org/10.1080/0966369032000153438>
- Kelley, C. P., Mohtadi, S., Cane, M. A., Seager, R., & Kushnir, Y. (2015). Climate change in the Fertile Crescent and implications of the recent Syrian drought. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 112(11), 3241–3246. <https://doi.org/10.1073/pnas.1421533112>
- Lambrou, Y., & Nelson, S. (2010). Farmers in a changing climate: Does gender matter? *Food security in Andhra Pradesh, India*. FAO. <https://doi.org/10.18356/20448510-en>
- Leeson, P. T., & Sobel, R. S. (2008). Disaster policy and corruption. *Journal of Law and Economics*, 51(4), 741–764.
- McAdam, J. (2012). *Climate change, forced migration, and international law*. Oxford University Press.
- Merodio, G., Duque, J., & Peña, S. (2020). ODS y derechos humanos: La erradicación del tráfico sexual desde una perspectiva feminista. *Revista Internacional de Derechos Humanos*, 6(2), 45–67.
- Merodio, G., & Duque, J. (2021). El movimiento abolicionista transatlántico: Conexiones con el feminismo y la lucha contra la explotación sexual. *Historia Social*, 104, 19–37.
- Minderoo Foundation. (2018). *The Global Slavery Index 2018*. Minderoo Foundation. <https://www.globalslaveryindex.org>
- Msuya, N. H. (2017). Cultural practices and gendered violence: The case of “trokosi” in Ghana. *Journal of African Studies and Development*, 9(7), 93–104. <https://doi.org/10.5897/JASD2017.0453>

- National Academies of Science. (2016). *Climate change and human vulnerability: Socioeconomic impacts of sudden-onset events*. Washington, DC: National Academies Press.
- Neumayer, E., & Plümper, T. (2007). The gendered nature of natural disasters: The impact of catastrophic events on the gender gap in life expectancy, 1981–2002. *Annals of the Association of American Geographers*, 97(3), 551–566.
<https://doi.org/10.1111/j.1467-8306.2007.00563.x>
- Nguyen, T. H. (2017). Economic disparities and resource mismanagement in post-disaster contexts. *Asia-Pacific Policy Studies*, 4(3), 342–362.
- O'Brien, B. (2014). Gender-based violence in post-disaster recovery settings: Learning from Haiyan. *International Journal of Disaster Risk Reduction*, 10, 85–91.
<https://doi.org/10.1016/j.ijdrr.2014.07.006>
- Paliwal, A. (2006). Refugee camps and human trafficking. *Journal of International Humanitarian Studies*, 14(2), 215–230.
- Polaris Project. (2017). Human trafficking and natural disasters: Vulnerabilities exacerbated by crisis. *Polaris Project Reports*. <https://polarisproject.org>
- United Nations. (2000). *Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (Palermo Protocol)*.
- Rahman, M. M., & Rahman, M. (2017). Corruption and human trafficking: A global analysis. *World Development*, 98(3), 36–48.
- Russell, D. (2014). The feminization of poverty: An analysis of women's vulnerability to trafficking. *Feminist Economics*, 20(4), 22–39. <https://doi.org/10.1080/13545701.2014.921168>
- Russell, S. S. (2014). Trafficking and migration: Global and regional dimensions. *Journal of Human Rights*, 13(4), 452–468. <https://doi.org/10.1080/14754835.2014.951268>
- Schaller, N., Kay, A. L., Lamb, R., Massey, N. R., & Allen, M. R. (2014). Attribution of extreme weather events in 2013: Case studies of flooding in the Danube and Elbe River basins. *Climatic Change*, 125(3–4), 347–360.
- Stott, P. A. (2016). How climate change affects the intensity and likelihood of extreme weather events. *Nature Climate Change*, 6(5), 407–413.
- Sun, Y., Zhang, X., Zwiers, F. W., Song, L., & Hu, T. (2014). The role of climate change in the record summer heat in eastern China in 2013. *Bulletin of the American Meteorological Society*, 95(9), S105–S109.
- Tomkins, J., Blanchard, T., & Miller, S. (2016). Hurricane Matthew: Socioeconomic impacts and linkages to human trafficking. *Journal of Environmental Studies*, 22(2), 123–138.
- Transparency International. (2021). *The impact of corruption on human rights and climate crises. Annual Report on Global Corruption Trends, 2021(1)*, 19–42.
- Truger, A. (2015). Trafficking and natural disasters: The case of Cyclone Nargis in Myanmar. *Journal of Human Trafficking*, 1(2), 129–146.
<https://doi.org/10.1080/23322705.2015.1017310>

- UNODC (United Nations Office on Drugs and Crime). (2020). *Global report on trafficking in persons 2020*. United Nations.
https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/tip/2020/GLOTIP20_Chapter5.pdf
- United Nations Environment Programme (UNEP). (2011). *Women at the frontline of climate change: Gender risks and hopes*. <https://wedocs.unep.org>
- Warner, K., Ehrhart, C., Sherbinin, A. de, Adamo, S., & Chai-Onn, T. (2009). In search of shelter: Mapping the effects of climate change on human migration and displacement. Bonn: CARE International.
- Warpinski, M. (2013). Sexual exploitation in conflict zones: Addressing the systematic abuse of women in the Democratic Republic of Congo. *Conflict, Security & Development*, 13(5), 457–478. <https://doi.org/10.1080/14678802.2013.858032>
- Wenzel, L. (2020). Climate change and its effects on public sector corruption. *Environmental Governance Studies*, 5(1), 12-28.
- Werndl, C. (2016). On defining climate and climate change. *The British Journal for the Philosophy of Science*, 67(2), 337-364.
- Yamamura, E. (2014). Corruption and climate-related disasters. *Journal of Development Economics*, 15(3), 252-270.
- Zhou, Q., Tawiah, R., & Alessa, A. (2024). Governance and climate resilience in fragile states. *Global Environmental Politics*, 18(2), 90-105.
- Zickgraf, C. (2021). Climate change and forced migration: Gendered vulnerabilities and policy responses. *Journal of Environmental Policy & Planning*, 23(5), 634–650.
<https://doi.org/10.1080/1523908X.2021.1875684>